Bibliotecă Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIV nr. 3735 — 4 pagini — 20 bani — Joi 11 octombrie 1956

Delegația Partidului Muncitoresc Romîn condusă de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej s-a întors în Capitală

Miercuri dimineața s-a întors în Capitală delegația Partidului Muncitoresc Romîn care a participat la lucrările celui de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației, Alexandru Moghioroș, Leonte Răutu și Vladimir Gheorghiu, membri ai delegației.

Delegația Republicii Populare Romîne a vizitat de asemenea Republica Populară Democrată Coreeană la invitația guvernului R.P.D. Coreene și Republica Populară Mongolă la invitația Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole și a C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost întîmpinați de tovarășii: Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Iosif Chișinevschi, Alexandru Drăghici, Constantin Pîrvulescu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Al. Bîrlădeanu, A. Breitenhofer, I. Cozma, P. Daju, Fl. Dănălache, Gh. Hossu, Th. Iordăchescu, Elena Lascu Iordăchescu, acad. I. Murgulescu, prof. univ. P. Niculescu-Mizil, Petre Lupu, ing. Gherasim Popa, Gr. Preoteasa, Aurel Siancu, Gh. Stoica, Sorin Toma, Ghizela Vass, Eugen Alexe, I. Cojocaru, V. Cristache, Ion Dobre, Otelia Manole, C. Mateescu, Ana Toma, V. Trofin, Gh. Vasilichi, arh. N. Bădescu, ing. St. Bălan, dr. O. Berlogea, P. Costache, Gh. Diaconescu, I. Dumitru, Filip Geltz, C. Loncear, I. Mineu, C. Popescu, Marcel Popescu, Gh. D. Safer, Al. Sencovici, M. Suder, Bucur Schiopu, C. Teodoru, ing. Anton Vlădoiu și alții.

Au fost de față ambasadorii extraordinari și plenipotențiari ai R.P. Chineze — Ke Bo-nian, Uniunii Sovietice — A. A. Epișev și Pak Ben Do, însărcinat cu afaceri ad-interim al R.P.D. Coreene la București.

(Agerpres)

La sosire pe aeroportul Băneasa

LUNA MARII PRIETENII

5 minute cu David Oistrah

Așa ne-a fost înțelegerea. Numai 5 minute. Cînd a coborît din avionul care îl aducea de la Belgrad, maestrul David Oistrah mi-a spus că este obosit din pricina călătoriei și în consecință îmi stă la dispoziție — ceasul bată-l vina! — numai 5 minute. Ce puteam să fac? I-am mulțumit în numele cititorilor ziarului „Romînia liberă" și puțin timp după aceea, la Atheneé Palace, am început să discutăm.

Un om modest, simplu în gesturi, prietenos și visător. Așa mi s-a înfățișat la prima vedere, David Oistrah eminentul violonist, artist al poporului din U.R.S.S. ale cărui concerte și recitaluri sînt cunoscute de mii și mii de ascultători de pe toate meridianele pămîntului. Cu justificată emoție mi-am îngăduit deci să încep firul discuției și să-l întreb cîte ceva despre concertele și recitalurile pe care le va da în țara noastră.

Desen de CIK DAMADIAN

— **Voi sta în Romînia** — mi-a răspuns David Oistrah — **șase zile. Este un fericit prilej pentru mine să revăd țara dvs. după... 11 ani. În 1945 am vizitat Romînia pentru prima dată. Iată deci că am multe de văzut din multele realizări înfăptuite în timpul cît voi sta aici, voi da două recitaluri și un concert.**

— Dorim să ne spuneți ceva despre ultimele turnee pe care le-ați întreprins?

— **Acum vin de la Belgrad. Am stat două săptămîni în Iugoslavia și am dat șapte concerte: la Belgrad, la Zagreb și în alte orașe. Am fost primit cu multă prietenie. Cu prietenie am fost primit de asemenea și în America unde am stat șapte săptămîni. Acolo am dat 18 concerte, la New York, la Philadelphia, Boston și în multe alte orașe. A fost unul dintre primele turnee întreprinse în America. La aceste concerte în afară de recitaluri, am cîntat cu cele mai mari orchestre. Un mare interes a produs primul concert de vioară al lui Șostakovici, pe care l-a compus anul trecut. Bine înțeles, turneul mi-a oferit prilejul să leg strînse relații prietenești cu o seamă de muzicieni americani.**

David Oistrah privește departe, pe geam, luminile orașului. Apoi îmi mărturisește vădit emoționat.

— **Sînt mișcat cînd mă gîndesc că acum am venit în țara unde s-a născut marele Enescu. Aș vrea să spun că întîlnirile cu acest artist desăvîrșit au fost momentele cele mai mari din viața mea. Țin minte — și niciodată n-am să uit lucrul acesta — că am cîntat cu el la București, și la Moscova l-am avut și dirijor... Niciodată n-am să uit clipele acelea. Omul acesta era o mare frumusețe spirituală. În opera lui interpretativă, a găsit mereu elemente noi și a fost un strălucit propagandist al muzicii romînești. Incontestabil că era un exponent al talentului poporului romîn. Trăsăturile caracterului popular au ajuns la marele Enescu la un adevărat apogeu. În ceea ce privește vioara, pot să afirm cu toată certitudinea că poporul romîn este unul dintre cele mai talentate popoare din lume...**

Și cu acestea... minutarele ceasornicului m-au obligat să respect invoiala.

D. TABACU

Depuneri de coroane la Monumentul eroilor sovietici și la Placa comemorativă de la Academia Militară

Miercuri dimineața, membrii delegației de oameni de știință și cultură din U.R.S.S. care participă la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice, în frunte cu V.N. Stoletov, locțiitor al ministrului Învățămîntului Superior din U.R.S.S., au depus coroane de flori la Monumentul eroilor sovietici din Piața Victoriei și la Placa comemorativă din fața Academiei Militare, unde se va ridica monumentul ostașilor romîni căzuți în lupta pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist.

Au luat parte, Eugen Rodan, secretar și L. Moraru, secretar adjunct al Consiliului General A.R.L.U.S., generali și ofițeri superiori ai forțelor noastre armate, activiști ai A.R.L.U.S. și alții.

Au fost de față I.I. Horoșilov, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la București și alți membri ai Ambasadei. (Agerpres)

Simpozionul de la Ateneul R.P.R.

În sala Ateneului R.P.R. a avut loc miercuri seara un simpozion cu tema „Contribuția oamenilor de știință sovietici la progresele științelor medicale", organizat de A.R.L.U.S. și Societatea Științelor Medicale din R.P.R.

Acad. prof. dr. C. I. Parhon a vorbit despre „Lucrările savanților sovietici în domeniul endocrinologiei"; acad. prof. dr. M. Nasta despre „Progresele sovietice în fitiziologie"; acad. prof. dr. Gr. Benetato despre „Ultimele realizări ale fiziologiei sovietice"; prof. dr. I. Țurai despre „Progresele în domeniul chirurgiei sovietice", iar prof. dr. S. Iagnov despre „Noutăți sovietice în medicina internă".

Conferințele au fost urmărite cu mult interes. (Agerpres)

„Relațiile romîno-ruse de-a-lungul veacurilor"

Miercuri seara a avut loc în sala Bibliotecii Centrale Universitare din Capitală deschiderea ciclului de conferințe „Relațiile romîno-ruse de-a-lungul veacurilor", organizat de Institutul de studii romîno-sovietice în cadrul festivităților Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Prima conferință din acest ciclu a fost ținută de acad. prof. P. Constantinescu-Iași, membru în Consiliul General A.R.L.U.S., care a prezentat „Aspecte din relațiile culturale romîno-ruse de-a-lungul veacurilor".

Conferința a fost urmărită cu interes de o numeroasă asistență alcătuită din academicieni, profesori universitari, oameni ai muncii din Capitală.

O sarcină de frunte — executarea la timp a arăturilor și însămînțărilor de toamnă

Vînd statului surplusul de cereale

NEGREȘTI (de la corespondentul nostru). — Colectiviștii din Tungujei au hotărît ca grînele ce le prisosesc să le vindă statului. Ceea ce au și făcut. Astfel, colectivistul Gheorghe Petrea a valorificat 2.600 kg. grîu, Anton Gheorghe a vîndut 2.382 kg. grîu, Vasile Doronceanu și Ion Botez au valorificat fiecare cîte 1.500 kg. cereale. Și ca ei sînt mulți.

Și țăranii întovărășiți din satul Glodeni, comuna Negrești, își vînd surplusul de cereale statului. Printre primii care au făcut acest lucru a fost Alexandru Gorea, care a valorificat la cooperativă 1.215 kg. cereale. Exemplul întovărășiților a fost urmat și de mulți alți țărani muncitori cu gospodărie individuală din comună.

Nici o zi pierdută!

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — Caracteristic activității stațiunii de mașini și tractoare din Orțișoara este în această perioadă neglijarea însămînțărilor. Despre acest fapt vorbesc de altfel cu limpezime cifrele. În săptămînile trecute, brigăzile unității în cauză au arat 5.004 hanțri. Cu toate că pămîntul a fost tare, cu toate că au lucrat adesea și în felină, brigăzi cum sînt cele de la gospodăria colectivă din Jadani sau de la colectiva din Orțișoara au arat destul de mult, atît de mult, încît și-au îndeplinit, lucrînd la arat aproape jumătate din planul lor general pe această campanie. Dar de semănat nu s-au apucat să semene decît tractoriștii repartizați gospodăriei agricole colective din comuna Vinga. Aceștia au pus în pămînt grîu pe cca. 300 ha. Și această cifră se confundă cu totalul realizărilor întregii stațiuni în ceea ce privește semănatul.

Se naște pe drept cuvînt întrebarea: care să fie cauza care a dus la crearea acestei situații? Cei din conducerea S.M.T. Orțișoara, directorul, inginerul Golumbeanu și alții socot că nu-i numai o cauză, ci-s mai multe. Din care mai ales faptul că multă vreme n-a plouat, că în urma plugurilor au ieșit bolovani mari și că deci... într-un astfel de teren nu se putea pune sămînță.

Tov. Boris Verbiți, inginer agronom de la S.M.T., trimis în cadrul gospodăriei colective din Orțișoara ne-a dat răspuns: „Noi mai așteptăm, nu ne grăbim. Poate se schimbă vremea", așa spunea el. Aceasta este deci realitatea. Tendința de a aștepta — iată unde a stat răul.

Acestei mentalități care, precum se vede din amintita situație, creează mari neajunsuri, trebuie să i se pună capăt cît mai curînd. Fără întîrziere trebuie să se treacă la pregătirea terenului și la începerea masivă a semănatului grîului și orzului de toamnă, recuperînd urmările așteptărilor de pînă acum.

Mersul lucrărilor în gospodăriile agricole de stat

Pînă acum în gospodăriile agricole de stat s-au efectuat arături pentru însămînțări pe 75 la sută din suprafața planificată.

În unitățile agricole de stat, unde lucrările de însămînțare a cerealelor de toamnă se execută în condiții cît mai bune, s-a însămînțat pînă acum peste 47 la sută din suprafața planificată.

(Agerpres)

Recoltatul cartofilor se desfășoară din plin

Recoltarea cartofilor se desfășoară din plin în întreaga țară. În regiunile Constanța, Craiova, Timișoara, București și Oradea se recoltează în aceste zile ultimele suprafețe. Avansate sînt și regiunile Galați, Ploești, Pitești, Hunedoara și Iași, care au recoltat cartofii în proporție de peste 70 la sută.

Foi volante în sprijinul muncilor agricole de toamnă

În toamna aceasta în raionul Rădăuți, lucrările agricole nu se desfășoară așa cum ar trebui, în afara cîtorva comune ca: Iazlovăț, Frătăuții Noi, Satu-Mare, Dorești, în restul comunelor condițiile bune de lucru nu sînt folosite. Pentru a veni în sprijinul organelor conducătoare ale acestui raion și a le ajuta să cunoască mai bine și mai repede lipsurile și greutățile, și deci să ia măsurile de îndreptare, ziarul „Zori noi", organul comitetului regional al P.M.R. Suceava și al sfatului popular regional, a inițiat scoaterea unei foi volante pentru raionul Rădăuți, redactată cu sprijinul comitetului raional de partid.

Numărul apărut în ziua de 6 octombrie, atrage atenția în mod deosebit prin articolul de fond și sfatul agronomului asupra necesității grăbirii însămînțărilor, care în condițiile din raion trebuie terminate în cîteva zile. Popularizînd succesele colectiviștilor din Dorești sau ale țăranilor muncitori din comuna Iazlovăț, frunteași în executarea însămînțărilor, foaia volantă critică în același timp S.M.T. Rădăuți ca și pe deputații din circumscripțiile 16 și 10 din comuna Dorești pentru lipsă de sprijin în desfășurarea lucrărilor de toamnă.

Oglindind în felul acesta activitatea din această perioadă în raionul Rădăuți, foaia volantă a ziarului „Zori noi" contribuie la mobilizarea țăranilor muncitori și a organelor de stat pentru ca însămînțările să se termine în cel mai scurt timp.

FOLOSESC METODE SUPERIOARE

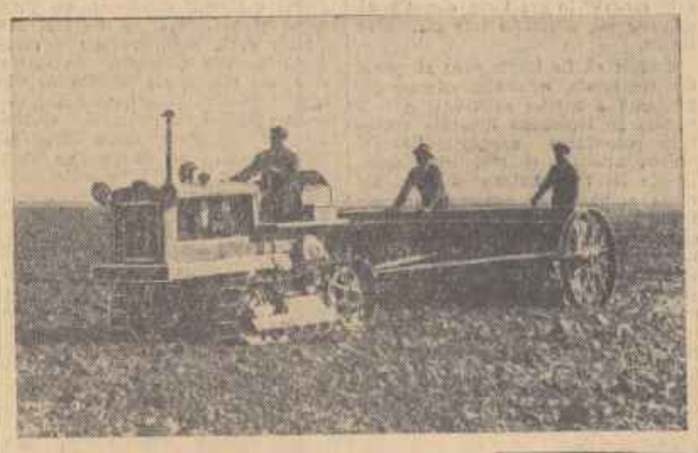

Una din metodele agrotehnice care asigură sporul de recolte este și semănatul în rînduri încrucișate. Colectiviștii din comuna Săveni, raionul Feteești, au însămînțat în acest fel o suprafață de 700 ha. grîu.

În cliș: Gheorghe Borjoc de la S.M.T. Hagioni dă un serios sprijin colectiviștilor pentru ca însămînțările să fie terminate în cel mai scurt timp. El însămînțează zilnic 11—14 hectare.

Foto: A. CONSTANTINESCU

Problema amenajării complexe a Dunării la Porțile de Fier

Discuții rodnice între specialiști romîni și iugoslavi

Interviul nostru cu tov. ing. POPA STOICA, locțiitor al ministrului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice

Recent, s-a înapoiat de la Belgrad delegația de specialiști romîni care a purtat mai întîi la Orșova și apoi în capitala R.P.F. Iugoslavia, discuții cu specialiștii iugoslavi asupra problemelor amenajării complexe a Dunării între Bazias și Porțile de Fier. Ieri dimineață, într-un ceas de răgaz, tov. ing. Popa Stoica, șeful delegației de specialiști romîni, ne-a împărtășit în cadrul unei convorbiri cîteva impresii de la întîlnirile avute la Orșova și Belgrad.

— *Care au fost principalele probleme care au figurat pe ordinea de zi a conferinței de la Orșova?*

— **După cum se știe, porțiunea de pe Dunăre cuprinsă între Bazias și Porțile de Fier este deosebit de avantajoasă pentru amenajări necesare producției de energie electrică. Avantajele reies din faptul că în această porțiune de 140 km. fluviul prezintă o diferență de nivel de 30 metri, și are un debit mediu de aproximativ 5—6000 metri cubi de apă pe secundă. Or, valorificarea acestei importante surse naturale, capabilă să furnizeze cca 2 milioane kw se poate face prin adoptarea unor soluții potrivite. Pentru aceasta, specialiștii celor două țări, întîlniți la Orșova, au făcut o informare reciprocă și un schimb de păreri asupra cercetărilor și studiilor întreprinse separat pînă acum. Acest lucru a fost de un mare folos. Ambele delegații plecînd de la premiza că valorificarea celui mai mare potențial energetic al Dunării, este o lucrare de mare însemnătate economică, au luat în discuție numeroase soluții cu variantele lor de realizare. O hidrocentrală sau mai multe, locul sau locurile cele mai potrivite pentru amplasarea lor, problemele de navigație, iată numai cîteva din problemele care au stat în centrul discuțiilor noastre.**

— *Care este aprecierea dvs. despre însemnătatea lucrărilor acestei conferințe?*

— **Discuțiile dintre specialiștii romîni și iugoslavi s-au purtat în cadrul unei adevărate conferințe de lucru. Paralel cu schimburile de păreri și de documentație ce au avut loc la masa de lucru, noi ne-am deplasat cu vaporul pe Dunăre în diverse puncte pentru a studia la fața locului terenul. În sectoarele Iuți, Greben, Tahtalio și Islaz, atît pe malul romînesc cît și pe cel iugoslav, specialiștii celor două țări au făcut recunoașterea variantelor de amenajări hidroenergetice și de navigație în sectorul cataractelor. Continuarea în comun a studiilor ne-a arătat cu prisosință însemnătatea acestei conferințe. De altfel, concluziile celor două delegații cuprinse în protocolul conferinței subliniază unitatea de vederi a participanților la discuții, și confirmă posibilitatea și oportunitatea, din punct de vedere tehnic și economic, a executării amenajărilor hidroenergetice și de navigație.**

Conferința de la Orșova a mai arătat că astăzi Dunărea nu mai este o simplă porțiune de graniță între cele două țări ale noastre, ci un bun mijloc de unire între popoarele romîn și iugoslav. Specialiștii romîni și iugoslavi studiind căile de înfăptuire a acestei importante lucrări energetice alcătuiesc o mare forță constructivă care va aduce ambelor popoare noi izbînzi. Spun acest lucru, deoarece amenajarea complexă a Dunării în acest sector va însemna folosirea celor mai mari rezerve energetice din ambele țări, va asigura navigația în condiții optime și va deschide o perspectivă largă pentru alte activități, chemînd la viață economică intensă importante regiuni atît din Romînia, cît și din Iugoslavia.

— *După încheierea lucrărilor de la Orșova, delegația romînă a plecat mai departe la Belgrad. Ce ne puteți spune despre această parte a discuțiilor purtate între specialiștii romîni și iugoslavi?*

— **De la Orșova, ambele delegații îmbarcate pe vasul romînesc „Nicolae Bălcescu" au continuat călătoria pe Dunăre, pînă la Belgrad. A fost tot o călătorie de lucru, căci pe această porțiune s-au studiat posibilitățile navigabilității vaselor maritime. La Belgrad, delegația romînă, bucurîndu-se de o caldă primire, a avut posibilitatea să studieze în continuare unele probleme. Vizitarea Institutului de proiectări energetice din Belgrad, de pildă, ne-a permis să aflăm cum este organizată munca de proiectare, cum se întocmește documentația și să vedem la lucru pe proiectanții iugoslavi. Specialiștii romîni au mai vizitat și Laboratorul hidrotehnic din Belgrad, unde, pe baza unor expuneri foarte interesante făcute de ingineri iugoslavi, au luat cunoștință de o serie de lucrări ce se întreprind în țara prietenă.**

Înainte de a încheia, tov. ing. Popa Stoica a ținut să ne amintească că de ceea ce cu 55 de ani în urmă scria Vlahuță despre Dunăre în „Romînia pitorească", „A trebuit să spîntece munții, să-și sape albia în piatră de-a-curmezișul Carpaților. A bătut și „Porțile de Fier" s-au deschis în fața puterii eterne a valurilor el". Da, frumos scria Vlahuță despre bătrînul fluviu. Peste ani de zile vom putea însă scrie că zbuciumul apelor Dunării între stîncile Porților de Fier nu se va mai trosni. Fiecare val își va lăsa puterea în mărețe hidrocentrale ridicate de mîna harnică a celor două popoare prietene.

FR. KLINGER

„Mediatori" — de ce și în folosul cui?

Consiliul de Securitate și-a terminat ședințele publice și, la dorința puterilor occidentale, a trecut la discutarea problemei Canalului de Suez în cadrul unor reuniuni cu caracter secret. Opinia publică internațională ar fi fost desigur mai satisfăcută dacă tratativele s-ar fi desfășurat în văzul tuturor. Oricum însă, rămîne de văzut dacă puterile occidentale vor găsi de cuviință, ca măcar în spatele ușilor capitonate, să adopte o atitudine mai realistă decît pînă acum și să se apropie de cererile formulate cu hotărîre de opinia publică.

Ultimele ședințe publice au fost marcate de cuvîntările rostite de Favzi, ministrul Afacerilor Externe al Egiptului și D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. Impresia pe care a produs-o fiecare din cele două expuneri a fost atît de puternică încît nu a suscitat numai intervenția lui Pineau, care în calitatea lui actuală de președinte al Consiliului de Securitate, a amenințat că va evacua sala în eventualitatea altor manifestații de simpatie ca acelea care au urmat discursurilor lui Favzi și Șepilov. Vechi avocat, J. F. Dulles a „simțit" și el că e nevoie să facă ceva pentru a atrage atenția auditoriului care umplea pînă la refuz sala Consiliului de Securitate, precum și a auditoriului răspîndit în întreaga lume. Dar cum știa că în discursul pe care urma să-l rostească a doua zi, nu avea să aducă nici argumente și nici propuneri, care să risipească atmosfera creată în urma expunerilor documentate și deschizătoare de perspective ale delegaților egiptean și sovietic, a recurs la un truc. În după amiaza zilei de luni s-a dat publicității o declarație a guvernului american în care se afirma că S.U.A. sînt gata „ca în orice moment potrivit să facă un efort pentru îmbunătățirea condițiilor economice ale poporului egiptean". Apariția neașteptată a acestui document urmărea, firește, să prezinte într-o lumină mai agreabilă pe cei care de două luni și jumătate exercită presiuni asupra Egiptului. Dar mai cu seamă declarația de luni după amiază era menită să creeze un climat mai favorabil jocului pe care Statele Unite intenționează să-l desfășoare în cadrul ședințelor închise și în culisele lor și pe care o telegrama a agenției „Associated Press" îl definea spunînd că „secretarul Departamentului de Stat, Foster Dulles, părea... să acționeze ca intermediar" în vederea unei reglementări a conflictului dintre puterile occidentale și Egipt.

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

De ce și în interesul cui ar putea însă acționa ca intermediar Statele Unite? Deși în problema Suezului există — între S.U.A. și celelalte puteri occidentale divergențele cunoscute, se știe că Washingtonul continuă să nege drepturile Egiptului și intenționează să sprijine mai departe cererea Londrei și Parisului de internaționalizare a Canalului de Suez. Lansînd ideea că ar dori să acționeze ca intermediari, S.U.A. nu doresc decît continuarea unui joc dublu. Denunțarea colonialismului anglo-francez de către Dulles merge mînă în mînă cu politica anti-egiptean și cu încercarea de subminare a pozițiilor proprilor aliați din N.A.T.O. Cu o ironie amară, ziarul francez „Le Monde" încearcă să-și consoleze cititorii și să avertizeze pe aliații de peste ocean: „Ajungem să regretăm că diplomația americană nu a știut să obțină de patru ani atîta succes pe lîngă adversarii ei cît obține de două luni pe lîngă prietenii ei".

Tocmai pentru că urmărește să obțină noi „succese" de la prietenii săi, diplomația americană vrea acum să se investminteze în nobila mantie a mediatorului. În fond, S.U.A. sînt de acord cu planurile agresive anglo-franceze față de Egipt — cu singura deosebire că doresc să-i scoată pe prietenii lor englezi și francezi din pozițiile pe care aceștia le mai dețin în Orientul Apropiat și Mijlociu și să-i înlocuiască. Susținînd proiectul de rezoluție al celor două puteri, Dulles a arătat adevăratele dorințe ale anumitor cercuri americane, cînd a afirmat, potrivit celor spuse de Buletinul de Știri al Casei Albe, că „scopul actualelor tratative nu este de a menține pacea și securitatea cu orice preț".

Cei ce urmăresc continuarea politicii de amenințări trebuie să se gîndească la consecințele acțiunilor pe care ar dori să le întreprindă. Acest lucru a fost reafirmat de D. T. Șepilov, într-un interviu acordat ziarului egiptean „Al-Gumhuria". „Puteți fi siguri — a declarat D. T. Șepilov — că el (Egiptul N.N.) se va bucura de tot sprijinul. Pacea este indivizibilă. Orice agresiune în zona canalului, ca și în oricare altă parte a lumii, ar avea consecințele cele mai serioase pentru pacea mondială. Ea ar putea da semnalul unui război care ar avea rezultate neprevăzute".

Ședințele secrete ale Consiliului de Securitate ar putea fi, pentru cei ce n-au părăsit încă planurile agresive, un bun prilej de adoptare a unei politici realiste și pozitive, conforme cu realitățile istorice ale vremii noastre, cu principiile dreptului internațional, cu profunda aspirație a tuturor popoarelor spre convețuire pașnică și colaborare.

EUGEN PHOEBUS

Zile şi nopţi la Calan

— Noua semicocserie produce fără contenire —

Calan. Cîteva minute locomotiva stă în gară şi răsuflă cu putere de greul goanei. De aici porneşte de viaţă spre Petroşani, lăsînd în urmă miros de cărbune ars.

Traversezi liniile de cale ferată şi după cîteva sute de metri dai pe şoseaua ce duce spre inima satului. În dreapta se profilează coşurile svelte ale furnalelor, acoperişurile halelor mari. La poalele unui pîlcer de deal, nişte blocuri muncitoreşti proaspăt construite, completează peisajul acestui colţ al Călanului.

Noaptea, uzina de semicoces oferă privirilor imagini de domeniul fantasticului. La o înălţime de cîteva sute de metri, flăcări roşii-albastre, pe care le poţi urmări de la mari depărtări, luminează cerul de smoală al nopţii. Chiar dacă n-ai fi reporter tot simţi un îndemn să afli cît mai multe amănunte despre flăcările acestea şi izvorul lor, despre uzină, despre oamenii ei.

Aceste flăcări, nestinse niciodată, ieşite din adîncul coşurilor masive, mistuie gazele degajate de cărbunele prelucrat în interiorul uzinei. Ele pîlpîie şi zvîcnesc spre cer chiar din ziua cînd a intrat în funcţiune prima baterie de semicoces. De atunci s-au scurs în albia istoriei siderurgiei noastre 427 de zile. În acest răstimp colectivul întreprinderii de construcţii siderurgice şi montaj Calan, împreună cu lăcătuşii veniţi de la uzinele Mao Tze-dun din Bucureşti, au înălţat aci, la marginea unui drum de ţară, o nouă baterie de semicoces.

Noaptea de 24 spre 25 septembrie

Punerea în funcţiune a celei de-a doua baterii de semicoces urma să aibă loc după uscarea şi încălzirea cuptoarelor zidite cu cărămidă refractară. O asemenea operaţie trebuie să se facă lent şi cu foarte mare atenţie. Altfel, temperatura degajată prin arderea gazului de furnal ar fi strică tot ceea ce făurise în întrecere munca vie, unită, a constructorilor. Oamenii care au condus aceste operaţii se au durat vreo zece zile şi-au dovedit iscusinţa şi price perea, pregătirea lor tehnică înaintată.

„Noaptea de 24 spre 25 septembrie — după cum îşi aminteşc cei care au făcut-o „albă" — a fost o obişnuită noapte de toamnă: răcoroasă, luminată de sclipirile reci şi îndepărtate ale stelelor. În lanuri porumbul îşi foşnea frunzele uscate. La uzina de semicoces, oamenii erau plini de neastîmpăr, în aşteptarea clipelor care aveau să hotărască de partea cui va fi victoria.

Ion Ciobanu dirija operaţiile de alimentare a cuptoarelor. Şi cu toate că îşi dădea silinţa să pară cît mai stăpîn pe sine, mai liniştit, oamenii din apropierea lui îi vedeau şi îl simţeau emoţionat. Oricum, operaţiile acea chiar dacă aveau să fie făcute în zeci, sute de zile şi nopţi următoare, nu mai aveau însemnătatea acestui moment.

În noaptea aceea sătenii care lăsau cocenii în luncă şi muncitorii schimbului III au avut prilejul să urmărească jocul trepidant al unor noi flăcări răsărite deasupra Călanului. Erau flăcările noii baterii. Se aprinseseră cu ştirea şi sub supravegherea inginerului Adrian Stăicoi şi a tehnicianului Iordan Răltaru, după ce temperatura din zonele de semicarbonizare crescuse pînă la 450 grade.

După vreo 4 ore în bunăcăre a apărut semicocsul negru, sclipitor. S-au făcut analizele. Laboranţii Maria Biro şi Viorel Novac au scris în registrul de analize în dreptul rubricii „Materii volatile": — 7,5%, adică mai puţine materii volatile decît indica procentul admis. Ce însemna acest minus? Că prima şarjă a semicocsului de la noua baterie a ieşit de calitate bună. Mai bună chiar decît au preconizat tehnicienii.

Semne că paşii sînt siguri

Atunci cînd a doua baterie a început să trăiască, l-am cunoscut între alţii şi pe Ion Cindroiu. Mi-a vorbit cu multă căldură despre munca oamenilor, despre frămîntările şi căutările lor pentru sporirea producţiei de semicoces. Şi ca orice gazdă primitoare, la despărţire, mi-a spus cu un ton în care se simţea mîndria. — Să vii tovarăşe la noi peste vreo zece zile şi să vezi ce minuni o să facem cu noua baterie.

Curiozitatea profesională m-a făcut să mă interesez, să aflu ce mai vestepoveste pe la uzina de semicoces de la Calan. Şi se pare că spusele lui Ion Cindroiu au început să se adevărească. În primele două zile, cuptoarele intrate în funcţiune au produs peste 8 vagoane de semicoces. În zilele următoare cantitatea de semicoces urma să crească şi mai mult.

Cînd conduci sau supraveghezi mai multă vreme procesul de producţie al unei uzine capeţi experienţă, observi unele lipsuri de proiectare. În general ştii cum ar trebui să fie viitoarea construcţie asemănătoare cu cea la care lucrezi. Şi tocmai aşa s-au şi petrecut lucrurile aici, la semicocseria din Călan. Pe baza propunerilor siderurgiştilor care lucrează la prima baterie, celelalte baterii i s-au adăugat noi aparate şi dispozitive, s-au făcut perfecţionări. Bunăoară la cuptoarele noii baterii, operaţiunile de evacuare a semicocsului se fac cît ai clipi din ochi, fără întreruperea producţiei. Nivelul de semicoces din masa de dozare este asigurat printr-un mecanism ce-l poţi învîrti doar cu un singur deget.

Ziua şi noaptea flăcările semicocseriei de la Călan împung spre cer cu limbile lor de purpură, semn că uzina trăieşte, că produce fără contenire.

F. ENESCU
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Hunedoara

A intrat în funcţiune prima instalaţie a complexului de fabricare a uleiurilor superioare de la Teleajen

În cadrul rafinăriei nr. 3 Teleajen se înalţă construcţiile împunătoare ale unui complex industrial de fabricare a uleiurilor superioare. Este prima unitate românească de acest gen şi totodată una dintre cele mai mari şi mai moderne din Europa.

În seara zilei de 9 octombrie a intrat în funcţiune prima dintre instalaţiile complexului: instalaţia de dezasfaltare. În această instalaţie uleiurile sînt extrase din rezidul provenit de la distilarea în vid a păcurei. Toate agregatele sînt înzestrate cu cele mai moderne aparate de măsură şi control. Regulatoarele de temperatură de pildă, sînt electronice. Utilajele instalaţiei de dezasfaltare ca şi a celorlalte instalaţii care compun complexul, poartă emblema unor mari uzine sovietice, specializate în construcţia de utilaj petrolifer.

La celelalte instalaţii ale complexului de fabricare a uleiurilor superioare, lucrările de construcţie şi montaj sînt într-un stadiu avansat.

(Agerpres)

—o—

Casa culturală studenţească din Capitală

În Capitală va lua fiinţă o nouă casă de cultură: Casa culturală studenţească — prima de acest gen din ţara noastră. Lucrările de amenajare a imobilului situat pe Calea Plevnei nr. 61, au început de o săptămînă şi se desfăşoară într-un ritm viu. În cinstea zilei de 7 Noiembrie, Casa culturală studenţească îşi va deschide porţile.

Casa culturală studenţească îşi va axa activitatea pe probleme cultural-artistice şi sportive. În programul ei vor fi cuprinse o seamă de manifestări cu caracter continuu. În acest sens va lua fiinţă un cabinet al noutăţilor ştiinţifice, cu o secţie tehnică, una umanistică şi una de medicină. Vor mai lua fiinţă un cenaclu literar şi diferite cercuri artistice care vor da posibilitatea studenţilor să participe la diferite formaţii: teatru, cor, orchestră, dansuri, artă plastică.

ÎN CURÎND PE ECRANELE CAPITALEI

Printre premierele care vor rula în curînd la cinematografele din Capitală se numără şi filmul „Ei au fost primii".
În clişeu: O scenă din film.
Foto: AGERPRES

FOILETON

Interviu cu petiţia 352

Mă aflam zilele trecute într-o încăpere, plină cu dosare, de la Întreprinderea de locuinţe şi localuri din Arad. După ce am cercetat unele hîrtii ce mă interesau, am dat să plec. Aturci însă s-a întîmplat ceva neprevăzut: un dosar voluminos m-a înţepat cu boldul unei adrese. Am încercat să scot boldul agăţat de haină. De îndată însă din dosar şi-a scos capul o hîrtie.

— Stai, a zis ea.

— De ce? am întrebat.

— Am să te lămuresc. Eu am împlinit astăzi 270 de zile. Asta la noi e considerată o vîrstă înaintată. Am aproape o sută de fii, şi fiice, de nepoţi şi nepoţele.

— Dar cu cine am onoarea?

— Sînt petiţia 352.

— Doriţi oarecum să faceţi declaraţii ziarului?

— Desigur.

— Ce anume vreţi să spuneţi?

— Puneţi întrebări şi eu vă răspund cu adresa în regulă.

— Astăzi aţi împlinit 270 de zile, am început eu. Puteţi să ne spuneţi cîteva cuvinte despre naşterea dumneavoastră?

— Da. M-am născut la începutul acestui an în casa tov. Andrei Karassy de pe strada Dobrogeanu Gherea 16, din Arad. În acea zi gospodarul respectiv o ticluit pe pielea mea cîteva rînduri prin care cerea I.L.L. Arad să-i înlocuiască vana de la baie. Era o cerere scurtă de cîteva rînduri.

De aici începe viaţa propriu zisă. Şi viaţa e grea. A venit botezul, cînd la registratură am căpătat numele de petiţia 352. Pentru exactitate a semnat tov. director al I.L.L. Arad, care m-a căluzuit la serviciul fond de locuinţe. Am trecut mai întîi prin registrul de intrare, apoi prin cel de ieşire şi am intrat apoi în alt registru de intrare — cel de la serviciul fond de locuinţe.

De la acest serviciu am făcut un drum lung pînă la sectorul în raza căruia cade locuinţa în care m-am născut. De aici, doi tovarăşi, anume şeful sectorului şi administratorul m-au ajutat să dau viaţă primului fiu. Iată, tînărul ăsta numit referat. El are de îndeplinit următoarele sarcini: 1) să dovedească negru pe alb că vana cea veche de la baia lui Karassy figurează în inventar; 2) că este defectă; 3) că trebuie înlocuită şi 4) că familia care a cerut înlocuirea vanei are trei copii între 4 şi 15 ani.

Am venit apoi din nou la tov. director Andrei Pop, care iar şi-a pus parafa pe mine şi a dat naştere la alt referat. Anume, la cel care aprobă înfăptuirea cererii lui Andrei Karassy.

După asta am ieşit dintr-un registru şi am intrat în altul, în registrul serviciului tehnic. Aici familia mi s-a înmulţit în mod simţitor. A luat astfel fiinţă un dosar mare care conţine o parte din fii şi nepoţii mei: 1 borderou, 1 memoriu tehnic, 1 aviz tehnic, 1 deviz cu două poziţii şi un extras de materiale.

Toate acestea au încadrat operaţia de înlocuire a vanei într-un anume sector de lucrări şi au hotărît ca ea să se efectueze din cota de 95%, ceea ce înseamnă că e o lucrare de investiţii necentralizate. Apoi, tot în aceste documente e stabilit planul tehnic al lucrării şi s-a alcătuit planul de aprovizionare cu materiale.

— Ce prevede acest plan de aprovizionare? am întrebat eu curios.

— Următoarele: 1 buc. bale de fontă de 170 cm.; 1 buc. ventil cu dop nichelat; 1 buc. rozetă; 0,60 m.l. lanţ nichelat; 0,80 m.l. feavă de plumb de 30/34; 0,05 kg. cositor; 0,20 l. benzină şi 0,20 kg. stearină. Urmează apoi planul de investiţii care stabileşte că materialul costă 767,96 lei; manopera 49,88 lei; fondul de 11 la sută beneficii 89,96 lei; sarcini sociale de 30 la sută — 14,96 lei; şi neprevăzute 27,24 lei. Total: 950 lei.

— Am înţeles. Mai aveţi şi altceva de declarat?

— Desigur. V-am spus doar că am aproape o sută de fii şi nepoţi. Existenţa lor e confirmată de aproape 200 semnături.

— Dar pentru ce ai avut nevoie de atîţia urmaşi?

— Cum pentru ce? Am devenit doar o lucrare de investiţii necentralizate. Din această cauză am făcut un drum la Timişoara la secţia regională de arhitectură şi sistematizare. Specialiştii de acolo au avizat favorabil existenţa mea şi au dat dezlegare că lucrarea se poate efectua.

— Şi s-a făcut lucrarea?

— Aşa repede? Abia de aici am trecut la serviciul finanţării. Aici familia iar s-a mai înmulţit cu cîteva rezoluţii, referate şi adrese. Apoi ne-am despărţit. O parte din familie a plecat la bancă pentru a obţine banii necesari pentru finanţarea lucrării.

— Şi cu asta sper că s-a rezolvat.

— Încă nu. Cei de la bancă au cerut alte documente, care să confirme aprovizionarea şantierului cu materialele necesare.

— S-au prezentat şi aceste documente?

— S-au prezentat dar cu mare greutate. La întreprinderile de stat din localitate nu se găseau materialele prevăzute în planul de aprovizionare. Banca a cerut ca acest lucru să fie confirmat prin negaţie. Apoi a început goana după materiale. În magazia întreprinderii se găseau ce-i drept o vană de baie şi feava de plumb necesară. Dar aceste materiale aparţineau fondului de producţie şi nu puteau fi folosite la fondul de investiţii necentralizate.

— Cum s-a procedat în acest caz?

— Foarte simplu. Fondul de investiţii necentralizate a cerut printr-o adresă fondului de producţie să-i vindă o vană şi 0,500 m.l. de feavă. S-a căzut de acord şi s-au făcut actele de vînzare şi cumpărare.

— Mă interesează dacă lucrarea respectivă, adică înlocuirea vanei de la baie, s-a efectuat.

— Da.

— Cînd?

— După 7 luni de la naşterea mea. Dar tot cu încercări. Cetăţeanul nu a mai respectat planul tehnic, planul de aprovizionare cu materiale şi devizul. El a făcut lucrarea pe cont propriu.

— Foarte bine a procedat.

— Da, dar a făcut încercări. A trebuit un nou proces verbal şi multe alte documente care să motiveze necesitatea nerespectării primelor documente.

— Şi acum ai vreo pretenţie?

— Desigur. Deşi sînt o petiţie dar avîndu-se în vedere că am atîţia urmaşi, ar trebui să mi se dea un premiu. Şi asta din banii cu care sînt plătiţi cei ce aruncă atîţia bani pe hîrtii şi pe formalităţi inutile...

D. TĂRNĂUCEANU

CULES DE VII

Maria Tudor, Victoria Enache şi Viţa Gîrbocea sînt printre cele mai harnice colectiviste la culesul viei colectivei din com. Sudiţi-Constanţa. Umplînd coş după coş, ele se întrec una pe alta în hărnicie.

Foto: A. CONSTANTINESCU

LA POMUL LĂUDAT...

Pe marginea unei manifestări birocratice din raionul Lipova

Tovarăşul Liviu Oneţiu, vicepreşedinte al comitetului executiv al raionului Lipova, poate îi auzit adesea spunînd: „problema fruntaşilor din agricultură este o problemă importantă căreia trebuie să-i fie acordată toată atenţia. Feuntaşii recoltelor bogate sînt mîndria satelor". „Experienţa acestora trebuie studiată, astfel ca în scurt timp să devină bun al tuturor agricultorilor din raionul nostru". „Într-o privinţă chiar meşterii recoltelor bogate ne pot fi profesori în ale agriculturii. Să ştim să învăţăm de la ei"...

*

Zilele trecute am păşit pragul sălii unde se adunaseră numeroşi fruntaşi ai recoltelor bogate din raionul Lipova. Veniseră la consfătuirea raională organizată de sfatul popular.

— Iată deci — gîndii eu — „profesorii" de care vorbea aşa de frumos tovarăşul vicepreşedinte al comitetului executiv raional. Ce-o să le zică, acum... La atîţia ani de experienţă s-a adăugat unul. Bună idee consfătuirea aceasta.

La tribună s-a urcat un inginer. Profesorul Simion Aker de la centrul şcolar agricol Lipova. A ţinut o adevărată lecţie despre cultura grîului şi porumbului. În treacăt, a amintit numele unor fruntaşi în culturile respective, rezultatele obţinute. Despre experienţa acestora nici un cuvînt. Şi ciţi din sală (adunaţi pentru acest scop) nu ar fi putut arăta din experienţa lor în cultivarea grîului şi porumbului!... Brigadierii din gospodăriile colective din Zăbrani, Ghioroc sau Chelmac ar fi putut vorbi de experienţa lor în cultivarea grîului, cei de la secţia Neudorf a gospodăriei de stat Zăbrani ar fi putut uimi auditoriul cu o producţie de 8.000 kg. porumb boabe la hectar de pe terenul irigat, întovărăşitul Grigore Cătană şi ţăranul muncitor Vasile Lupu din Săvîrşin ar fi spus fiecare cum de a recoltat 2.080 kg. şi respectiv 1.800 kg. grîu la hectar. Dar n-a apucat nimeni din fruntaşi să ia cuvîntul. La tribună s-a urcat un alt inginer. Dima Mihai tot de la Centrul şcolar „Profesorii"—cum îi fiata pe fruntaşi tovarăşul Oneţiu — au devenit subiţi simpli... elevi. Au mai ascultat o prelegere despre cultivarea cartofilor şi a sfeclei de zahăr.

În sfîrşit, vorbitorul tăcu. Sala răsuflă uşurată. Toate privirile erau aţintite asupra tov. Vasile Popa, preşedintele comitetului executiv raional, care conducea „consfătuirea".

— Consfătuirea noastră, tovarăşi — spuse tovarăşul Popa — nu-şi atinge scopul, dacă nu dăm cuvîntul... (trebuie spus că aceste cuvinte au produs o adevărată bucurie în rîndurile participanţilor)... să dăm cuvîntul, zic, tovarăşului inginer Constantin Darie. Acest tovarăş inginer ne va vorbi de problema viticulturii şi pomiculturii care este la inima noastră, a tuturor.

Încă o prelegere. Cu cifre, cu referiri la somităţi ştiinţifice în aceste domenii etc.

Cînd fruntaşii adunaţi în sală au crezut că au scăpat de „asaltul" profesorilor de la tribună, răsună din nou vocea tovarăşului Popa.

— Oare creşterea animalelor, ramură atît de importantă a agriculturii din raionul nostru, poate fi neglijată? Nu! Atunci să dăm cuvîntul tovarăşului inginer Ovidiu Opreanu care ne va vorbi despre aceasta.

Încă o lecţie...

Este inutil să mai arăt că atunci cînd fruntaşii au fost invitaţi să-şi spună ce au de spus nu s-a ridicat mai nimeni. Oamenii se simţeau stînjeniţi: oare ce ar mai putea adăuga la prelegerile inginerilor care au ţinut ore întregi? „Umila" lor experienţă?! Dar — aşa cum s-a văzut — asta nu interesa pe nimeni. Nici chiar comitetul executiv.

I-am rugat la sfîrşitul „consfătuirii" pe tovarăşul preşedinte şi vicepreşedinte al comitetului executiv să-mi explice ciudata orientare a consfătuirii. Răspunsul celor doi conducători ai treburilor obşteşti a raionului m-a uimit: „ce să-ţi spun tovarăşe, anul acesta nu prea avem cu ce ne mîndri în privinţa recoltelor. Era să se bată apa în piuă, la consfătuire. De aceia am pus agronomii să vorbească..."

Oamenii ieşeau cîte unul din sală. Dar aceştia, am întrebat, cine sînt?...

*

Ca prin vis mi se părea că aud vocea tovarăşului Popa: „nu participaţi la inaugurarea expoziţiei raionale? Acolo şi-au expus produsele cei mai buni plugari: fruntaşii, mîndria noastră, profesorii noştri..."

Ing. TH. MARCAROV

CRONICA TEATRALĂ

„ZIARIŞTII" de Al. Mirodan

Teatrul Naţional

Nu ştim cărei autorităţi anume, din imensa piramidă a administraţiei teatrale, să-i atribuim meritul de a fi apreciat prompt şi de a fi reprezentat urgent excelenta piesă a lui Al. Mirodan. Meritul acesta trebuie subliniat, în primul rînd, pentru că o vorba de o piesă românească, şi interesul pentru producţia originală, inutil de argumentat, trebuie să fie mai acut astăzi, cînd dramaturgia noastră nu se arată a fi deosebit de fecundă: Încurajarea, nu nesăbuită, dar categorică, trebuie deci să crească. În al doilea rînd, pentru că e vorba de un scriitor tînăr, absolut necunoscut ca dramaturg, dar destul de cunoscut în gazetărie, spinoasa carieră nepăsătoare la diplome, crudă cu rutina, respectuoasă şi generoasă la culme cu iniţiativa şi talentul. Nu ştim, de asemenea, dacă Mirodan „va face carieră" în gazetărie, dar ştim că datorită lui, gazetăria face carieră în teatru.

Trebuie să fie foarte greu să prinzi din neîncetata, neistovita mişcare tumultoasă a acestei activităţi (presa va sparge totdeauna tiparele cuvîntului profesiune) momentul fixităţii, propice analizei, şi mai ales, omul cît de cît reprezentativ şi tipic. De aceea scriitorul se socoate deobicei foarte fericit cînd a izbutit să smulgă din şuvoi o clipă fugară şi repetabilă, sau un om, un ziarist, purtînd pe el ceva din trăsăturile cele mai vizibile, şi poate mai superficiale, ale apetei. În felul acesta, au apărut şi în literatura noastră, aici un colţ de redacţie, colo un reporter, dincolo un director veros, dincoace un secretar de redacţie maniac. Nici Caragiale, care şi-a petrecut viaţa întreagă în redacţii, n-a îndrăznit să atace subiectul în plin.

Mirodan este primul, după ştiinţa mea, care îşi închină piesa ziaristicei şi ziariştilor în total. E un lucru nou, şi îndrăznel, şi deci un merit al autorului peste care nu se poate trece cu vederea. Dar, cunoscător desigur şi conştient de amploarea covîrşitoare a problemelor presei — şi modest, el nu a năzuit la o pătrundere adîncă şi la o cuprindere vastă a materialului, cu valoare istorică şi critică, şi cu obligaţie psihologică prea apăsătoare. El s-a mulţumit să ne prezinte un fragment semnificativ din activitatea presei de azi, aţîţîndu-ne la mişcare pe cîţiva gazetari tineri din redacţia unui ziar al tineretului din patria noastră. Strîns uniţi în jurul redactorului şef, Cerchez, ei luptă şi în acelaşi timp fac şcoală de înaltă conştiinţă cetăţenească şi partinică. Prilejul unei verificări lese din plicul cu scrisoarea unui obscur corespondent provincial, utemistul Ion Gheorghe, care se plînge redacţiei că în urma criticii făcută de el directei fabricii în care lucrează, aceasta, de acord cu directorul general Pamfil din Bucureşti, i-a aplicat o serie de măsuri de intimidare, culminînd cu manevrarea organizaţiei locale U.T.M., spre a-l exclude din rîndul membrilor: tînărul e zdrobit sufleteşte, se simte singur şi abandonat, şi nu mai are nădejde decît în intervenţia ziarului tineretului. Din nefericire, scrisoarea lui a fost intenţionat tăinuită de adjunctul redactorului şef, pe nume Tomovici, individ cu învechită mentalitate carierist-mic-burgheză, lacom de bani şi confort şi prieten cu atotputernicul Pamfil. Elementele cinstite ale redacţiei descoperă scrisoarea cu patruzeci şi opt de ore înainte de şedinţa organizaţiei U.T.M. din Bacău în care urmează să se pronunţe excluderea lui Ion Gheorghe. Bătălia va fi deci de viteză, trimişii lui Cerchez la Bacău, redactori şi reporteri, trebuind să cerceteze realitatea faptelor şi să pregătească intervenţia prin ziar într-un timp record — iată ceva care cere energie, colegialitate, inteligenţă, discernămînt şi hotărîre — calităţi specifice gazetăreşti. Dar între timp, în redacţie se produce acţiunea lui Tomovici, instigat de Pamfil, care se simte ameninţat de intervenţia ziarului şi luminarea cazului Ion Gheorghe. Tomovici încearcă totul, de la insinuarea demobilizatoare pînă la încercarea de intimidare, de la tergiversare pînă la inducerea în eroare a organelor superioare de partid, pentru a usca clanul redacţiei şi a-l face pe ţinerii gazetari să abandoneze pe necunoscutul, obscurul utemist de la Bacău. Acum va începe deci o luptă de conştiinţe, în care vor prima şi vor decide setea de dreptate, pasiunea pentru adevăr şi dragostea faţă de om, care se vor dovedi a fi *ele*, calităţile esenţiale şi specifice ale gazetarului epocii noastre, ale gazetarului comunist. Redactorul şef Cerchez duce o luptă foarte dîrză pentru susţinerea lui Ion Gheorghe, şi această luptă, la care nu-l obligă sarcinile lui explicite, putînd s-o abandoneze fără nici un risc profesional, dar care îi poate aduce neplăceri mari (cum, autorul nu ne convinge prea bine), este dramatică, este patetică, este de o mare nobleţe, tocmai pentru că se dă în limitele conştiinţei sale. Amenintat (de altfel fără nici un fundament) să fie scos de la direcţia gazetei dacă nu renunţă la denunţarea cazului Pamfil — Ion Gheorghe, el va declara cu simplitate: „Prefer să fiu dat afară din funcţia de redactor-şef, decît din funcţia de om!" (citat din memorie). Acl stă deci ideea de bază, întreaga lecţie a piesei: ziaristul comunist se caracterizează şi se afirmă prin calităţile de om, de cetăţean, de membru al colectivităţii populare care luptă pentru un ideal de umanitate. Aparent, dar emoţionant paradox: ziaristul se realizează nu prin ceea ce-l deosebeşte, la nivelul profesional, ci prin ceea ce-l apropie, la nivelul moral, de toţi ceilalţi cetăţeni. Omul societăţii noi este unitar, este acelaşi ca funcţiune morală: diferenţele se stabilesc, oricît de nete, la nivelul funcţiunii sociale.

Mirodan a scos în evidenţă această transformare calitativă a profesiunii de gazetar, care este, în concepţia burgheză, cea mai emancipată de orice conştiinţei morale. Ziaristul comunist este un om, şi tehnica lui profesională nu tinde decît la servirea adevărului uman. Şi aci intervine un alt paradox aparent: cu cît ziaristul va pune mai profund accentul pe calitatea morală, cu atît calităţile tehnic-profesionale se vor realiza mai din plin, chiar, dacă vrem, la modul senzaţional. Acest lucru se datorează şi faptului că autorul a ales ca personaj central pe Romeo Ionescu, hazliu debitant de formule sui-generis şi vîlţ-uri mai mult sau mai puţin monotone, care îşi pune viaţa în joc pentru o faptă de presă, şi reuşeşte, *avec le sourire*, excepţionale performanţe reportericeşti.

Pentru a ne convinge pe cale artistică de toate aceste idei atît de exacte şi atît de frumoase, Mirodan a construit un conflict dramatic, o serie de oameni, şi dialogul. Conflictul dramatic este partea cea mai suferindă a piesei sale şi desigur că aci răzbate cel mai mult stîngăcia inerentă a unui autor tînăr, debutant în ale teatrului. Structura principală a conflictului e oarecum arbitrară, iar aspectele adiacente sînt neracordate şi nerezolvate. Tot ceea ce se leagă de cazul lui Tomovici, sursa centrală a conflictului, este neconvingător: lupta lui într-un scop atît de evident reprobabil, antipatic şi incorect, este nevrosimilă, în timp ce mijloacele lui, alternînd între actul naiv şi persuasiunea perfidă şi sceptică, sînt absurde; şantajul pe care Pamfil îl exercită asupra lui este de asemenea absurd, căci şantajul se întemeiază tocmai pe posibilitatea victimei de a satisface pe şantagist: dar, în cazul nostru, ţelul şantajului este cu totul în afară de puterile lui Tomovici, care se zbate în zadar. Autorul a greşit, şi a plătit astfel partea sa de tribut nemuritorului şablon, vrînd neapărat să facă din Tomovici un duşman activ, un sabotor de tip clasic. În limitele piesei sale, Tomovici ar fi fost mult mai util şi mai eficace, ca simplu reprezentant al unei mentalităţi învechite, făcută din spaimă, din prostie şi din egoism, ca reprezentant al duşmănici inerte, duşmănia vechiului. Aceasta l-ar fi scutit de inconsecvenţă în idei, de puerilitate în acte, şi ar fi scutit piesa de scena sălii de baie a lui Pamfil, în care acest tot atît de inform personaj ţine limbajul surprinzător al unui Vautrin de birou, vulgar, prost şi răguşit. Am pomenit şi de o ramificare a conflictului dramatic şi aceasta este dragostea pe care o poartă tînăra ziaristă Marcela redactorului-şef, în taină evident, căci Cerchez nu e dintre oamenii şi din generaţia care să mai înţeleagă limbajul florilor: îl înţelege însă atunci cînd e adresat altuia, tînărul redactor Brînduş, astfel încît el citeşte în bucheţelele pe care iubita sa le depune pe biroul lui Cerchez, abandonul implacabil. Şi cu asta, gata. Nici Cerchez nu află nimic pînă la sfîrşit, nici Marcela nu mai spune nimic, nici Brînduş nu mai adaugă nimic.

De aci înainte, elementele piesei lui Mirodan sînt în creştere, din ce în ce mai bune. Oamenii au valoare, — căldură, umanitate, viaţă. Cerchez este un şef-redactor foarte original, liber şi veridic, personaj bine lucrat, asemănînd calităţi de forţă şi de complexitate sub o aparenţă de bonomie modestă, de simplitate şi spontaneitate plină de umor. Dacă, independent de fragilitatea conflictului, figura sa capătă un relief autentic, aceasta se datorează acelei juste idei despre invincibilitatea conştiinţei morale, care dau luptei sale interioare un aer poetic de o gravă juvenilitate. Prin el, Mirodan a dat o bună dovadă că un „pozitiv" poate glumi pe socoteala jozincilor sacrosancte, şi că el nu decade din calitatea de comunist dacă preferă un meci de fotbal unei şedinţe plicticoase. Interesant, recomandabil din toate punctele de vedere în personajul lui Cerchez, este spiritul de libertate interioară al omului care şi trăieşte organic ideile şi care are îndrăzneala de a gîndi cu capul său. În configuraţia umană a unei redacţii intră şi reporterul boem dar cald care e Romeo Ionescu, şi tînărul încă brutal în entuziasm şi cam simplu în gîndire care e Brînduş, şi reflexivul Toth, şi şeful de cadre birocrat şi temător de răspundere, care cîntăreşte omul cum ar calcula greţăţi unui corp ceresc, aflată prin combinarea coordonatelor: mamă, tată, unchi, mătuşi, bunici, etc. Deci, cu excepţia lui Tomovici şi a Marcelei, toată populaţia piesei lui Mirodan are incontestabilă calitate umană şi darul preţios de a se înfăţişa variat şi autentic.

Dialogul este partea cea mai bună a piesei lui Mirodan. E spontan, hazliu, exact, şi pe alocuri chiar strălucitor. Şi oricît ar părea de ciudat, cred că autorul va înţelege că partea cea mai bună a dialogului n-o furnizează gagurile şi expresiile strict profesionale, argonul redacţiilor, toate acele elemente comico-mecanice pe care le-aşi numi *ziarisme*. Nu, ci corespondenţa deplină între personaj şi vorba pe care o pronunţă, sinceritatea atitudinii exprimată prin sinceritatea cuvîntului şi, natural, hazul, care este în general de bună calitate. Să i semnalăm totuşi lui Mirodan pericolul unei eventuale alunecări spre formulă, spre sentinţa comică, spre automatismul replicii: „48 de suflete într-un sertar", „vrei să intri în comunism cu bilet de favoare", „cum să fii marxist, doar eşti ideolog", iată lucruri amuzante, dar a căror pantă duce la întunecarea rapidă a gîndirii, nu a gîndirii spectatorului, ci a autorului.

Nu cred să mă fi înşelat simţind în efortul colectivului care a reprezentat „Ziariştii" ceva mai mult decît conştiinţă profesională şi anume un fel de entuziasm de participare şi ambiţie umană, pe care am vrea să le constatăm cît mai des pe scenele noastre. Meritul este desigur al calităţii deosebite a textului, care a antrenat pe actori în sfera emoţiei, iar omul care a exprimat cel mai bine această tendinţă spre depăşirea profesionalului a fost Radu Beligan, interpretul lui Cerchez, croul „Ziariştilor". Beligan este un actor cu mari calităţi care ne-a stîrnit întotdeauna mari nemulţumiri. Tendinţa aproape vicioasă spre absorbirea rolului în personalitatea sa actoricească este nedemnă de inteligenţa şi de gradul de civilizaţie intelectuală pe care pare să le aibă. Dar nu totdeauna buturuga mică răstoarnă carul mare; uneori îl opreşte pe pantă; e ceea ce s-a întîmplat cu Beligan şi cu rolul lui Cerchez din comedia lui Mirodan. Iată-l pe Beligan lăsîndu-şi în cabină eternul lui înveliş, şi intrînd în scenă cu inteligenţa şi sufletul, şi bucurîndu-se spre binele dezinteresat al personajului. Ce plăcere, ce surpriză! Tinereţe, spontaneitate, sobrietate, prospeţime, cochetărie uşor voalată, brutalitate minunat stilizată, — şi apoi, gîndire rapidă şi puternică, gest geometric, intonaţie adaptată ideii şi şuierătură adaptată intonaţiei, totul, plină şi defectele vorbirii şi vocii sale, s-a impus ca o deplină armonie: omul jucat de el părea într-adevăr venit din redacţie şi din comportările lui obişnuite, dar chintesenţiat prin acţiunea unei idei fierbinţi şi stăpînitoare, care nu excludea însă deloc, de pildă, admirabilul gest al falsei ştergeri la nas cu degetul mare, cînd al mîinii drepte cînd al mîinii stîngi. Am admirat în jocul lui Beligan nu numai realizarea valorilor intrinseci ale rolului dar şi a celor extrinseci, înţelegînd prin aceasta că el îmbogăţea personajul printr-un fel de înregistrare rapidă, de asimilare a reacţiunilor celorlalţi la propria lui acţiune şi apoi prin transformarea acestora în reacţiuni ale lui personale: în sensul acesta scena de explicare cu Tomovici din tabloul III ni s-a părut o culme realistă a creaţiei sale din acea scenă. Dar de ce, din ce nelalocul ei timiditate, a ratat bunul, firesca, inevitabila înjurătură (de altfel nerostită) de la telefonul cu Pamfil?

În toate celelalte roluri, actorii au realizat în general intenţiile autorului. Marcel Anghelescu în rolul „gras" al lui Romeo Popescu, a fost ca totdeauna plin de haz limpede şi comunicativ, şi a avut inteligenţa să nu îngroaşe prea mult gag-urile verbale ale unui reporter al vremii noastre. Alfred Demetriu a avut de purtat sarcina celui mai îngrat rol al piesei, şi a făcut-o cît a putut mai bine, însă exagerînd gesticulaţia şi unele îmbunătăţiri simulat superioare în rolul lui Brînduş. Matei Gheorghiu a fost cam lipsit de sensibilitate, fapt care se traducea, fizic, prin lipsa de privire, şi prin impresia ciudată de statuie fără ochi. Emil Liptac, în rolul lui Toth, a dezamăgit: vocea sa groasă şi monotonă, statura herculeană şi capul leonin, nu-i servesc la nimic, căci el se dovedeşte stăpînit de sensibilităţi de domnişoară. Mircea Constantinescu în administratorul Leu şi Gr. Bălănescu în şeful de cadre Guţău, şi-au dat silinţa să realizeze personaje comice fără ponciturile obişnuite, şi au reuşit amîndoi din plin. Şi mai mult a reuşit V. Moldovan în secretarul de redacţie Miţu Rosenblum, excelentă manifestare de isterie şi disperare profesională, fără nici un exces, fără nici o stridenţă: bravo lui! Am recunoscut cu mirare în clipa celor două replici ale unei femei de servici, pe valoroasa Maria Voluntaru şi ne-am întrebat la ce oare servesc începătorii la Teatrul Naţional?

La claritătile de apă puţin adîncă ale piesei lui Mirodan, regia nu a avut decît să urmărească omogenitatea şi mişcarea rapidă a ansamblului, ceea ce Moni Giuclerter a reuşit. Dar nu ne-au plăcut deloc decorurile banal-naturaliste ale piesei.

Iată-ne deci mulţumiţi de prima producţie românească a stagiunii, ca şi de reprezentarea ei.

RADU POPESCU

Luna marii prietenii

Membrii delegației sovietice la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice

Stoletov Vsevolod Nikolaevici

Conducătorul delegației oamenilor de cultură și artă sovietici care ne vizitează țara cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice este una din personalitățile marcante ale științei și pedagogiei din U.R.S.S.

V. N. Stoletov s-a născut în anul 1906. Pasionat de științele agrotehnice, V. N. Stoletov studiază la Academia de Științe Agricole „Timiriazev" din Moscova.

După terminarea studiilor, V. N. Stoletov devine unul din cercetătorii secției de agrobiologie de pe lîngă Institutul de Genetică al Academiei de Științe a U.R.S.S., consacrîndu-și mulți ani din viață cercetărilor de specialitate.

Pentru descoperirile și lucrările sale valoroase, V. N. Stoletov este numit cercetător din 1948 la Academia de Științe Agricole „Timiriazev", unde lucrează și în prezent la catedra de genetică și selecția plantelor.

V. N. Stoletov a adus și aduce o importantă contribuție în domeniul studierii legilor de modificare a plantelor. V. N. Stoletov își continuă elaborarea lucrărilor sale despre: „Legile privind modificarea formei plantelor".

Din 1951 V. N. Stoletov ocupă și funcția de locțiitor al ministrului Învățămîntului Superior din U.R.S.S.

Iraklii Luarsabovici Andronikov

Născut în 1908, Iraklii Luarsabovici Andronikov a absolvit facultatea de istorie și filologie a universității din Leningrad. Este cunoscut nu numai ca scriitor, dar și ca povestitor al propriilor lui nuvele.

I. L. Andronikov desfășoară de asemenea o bogată activitate de critic literar, consacrîndu-și o mare parte din muncă cercetării vieții și operei marelui poet rus M. I. Lermontov.

Teza sa cu care a obținut titlul de candidat în științe filologice este „Lermontov în Georgia în anul 1837".

Printre alte lucrări ale lui I. L. Andronikov se numără volumul „Descoperire la Taghil" (1956), scris pe baza unor noi documente asupra vieții și operei lui Pușkin descoperite de autor.

A publicat de asemenea schițe și nuvele în diferite culegeri și reviste.

Alexei Petrovici Maresiev

Este născut în 1916. După absolvirea școlii, Maresiev a muncit ca strungar. În 1934, Comitetul raional al Comsomolului din Kamîșin îl trimite să lucreze pe șantierul orașului Komsomolsk. Simțind o puternică atracție pentru aviație, el studiază, paralel cu munca, arta zborului. În 1940 termină școala militară de pilotaj.

Pilot combatant pe un avion de vînătoare în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, A. P. Maresiev luptă împotriva invadatorilor hitleriști. Într-una din luptele aeriene din 1942, A. P. Maresiev este grav rănit și avionul lui este doborît pe teritoriul ocupat de inamic.

Cu picioarele sfărîmate de schije, lipsit de hrană, înfruntînd pericole de nedescris, după 19 zile și tot atîtea nopți tîrîndu-se prin zăpadă și mlaștini, A. P. Maresiev a căutat să ajungă la unitatea lui.

Salvat de colhoznici, care îl descoperă aproape muribund, pilotul-erou este trimis la un spital unde i se amputează picioarele. Cu o dîrzenie uimitoare, cu un spirit de abnegație propriu omului sovietic, A. P. Maresiev nu renunță la luptă. El cere comandamentului armatei să fie trimis la o unitate de aviație și cererea îi este aprobată.

Deși purtînd proteze din iunie 1943, A. P. Maresiev este din nou pilot pe un avion de vînătoare. Participă la numeroase bătălii aeriene și pînă la sfîrșitul războiului mai doboară încă 15 avioane inamice.

Faptele lui Maresiev au însuflețit pe mulți piloți care s-au avîntat eroic în luptă. Pentru meritele sale, Maresiev este purtătorul titlului de Erou al Uniunii Sovietice și este decorat cu Ordinul Lenin și cu alte ordine și medalii.

După război, A. P. Maresiev s-a consacrat preocupărilor științifice. De la 1 septembrie 1952, el devine aspirant al Academiei de Științe Sociale de pe lîngă C.C. al P.C.U.S., iar astăzi este candidat în științe istorice.

Personalitate proeminentă a mișcării pentru pace din U.R.S.S., A. P. Maresiev a participat la lucrările primului și ale celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii. El este și secretar responsabil al Comitetului sovietic al veteranilor de război.

Piesa „Mama" la Teatrul Armatei

În cadrul manifestărilor teatrale prilejuite de Luna prieteniei romîno-sovietice, Teatrul Armatei va prezenta în premieră, în jurul datei de 7 noiembrie, o nouă piesă sovietică. Este vorba de piesa „Mama" de A. N. Afinogheniov care s-a bucurat de mult succes pe scena Teatrului Transporturilor din Moscova, precum și pe scenele altor teatre din Uniunea Sovietică.

Ședințe literare

Vineri 12 octombrie, orele 18, la Casa de Cultură a Sindicatelor va avea loc o seară literară intitulată „Eroismul tineretului sovietic oglindit în literatură". Conferențiază Lucia Olteanu, redactor la ziarul „Contemporanul". În continuare va rula filmul „Tînăra Gardă".

Duminică 14 octombrie orele 11 va avea loc „O dimineață de povestiri rusești" pentru pionierii și școlarii din Capitală.

Tot duminică, la orele 18, va avea loc o seară literar muzicală închinată compozitorului sovietic Dunaevski. Va conferența criticul muzical Victor Pandelescu.

În colaborare cu Consiliul A.R.L.U.S. al raionului Tudor Vladimirescu, Casa de Cultură a Sindicatelor organizează luni 15 octombrie orele 18, seara literară: „Din literatura clasică rusă și sovietică". Se vor prezenta o seamă de lecturi cu concursul unor actori de la Teatrul Național „I. L. Caragiale" și Teatrul Tineretului.

Astăzi în Capitală

● *La orele 18, la Teatrul Armatei (sala din str. Uranus) va avea loc simpozionul pe tema* „Cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii sovietice". *Vor vorbi: prof. univ. Maria Sîrbu despre* „Cercetările savanților sovietici în Antarctida" *și prof. univ. Florin Ciorăscu despre* „Sprijinul sovietic în dezvoltarea cercetărilor nucleare la noi în țară". *De asemenea vor lua cuvîntul și prof. univ. Constantin Drîmba. Urmează un program artistic dat de Ansamblul C.F.R. Giulești.*

● *La orele 18, în sala A.S.I.T. va începe simpozionul* „Noi succese ale științei și tehnicii sovietice". *În cadrul căruia vor vorbi: ing. Peisu Wexler despre siderurgia sovietică, ing. Ioan Grosu despre avionul „TU-104" și ing. Gabriel Mănescu despre mecanizarea lucrărilor hidrotehnice.*

● *La orele 18,30, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. va avea loc conferința* „Spre un sistem energetic unic al U.R.S.S.", *pe care o va ține tov. Gheorghe Cioară, ministrul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice. În continuare, Ansamblul Casei de Cultură M.A.I. va prezenta un program artistic.*

Oaspeții sovietici în mijlocul poporului

La Universitatea „C. I. Parhon"

Miercuri dimineața V. N. Stoletov, locțiitor al ministrului Învățămîntului Superior al U.R.S.S., a avut o întîlnire cu cadrele didactice din conducerea Universității „C. I. Parhon". Cu acest prilej prof. N. Sălăgeanu, rectorul Universității „C. I. Parhon", a făcut un scurt istoric al universității și a înfățișat aspecte din actuala organizare a învățămîntului superior din țara noastră. V. N. Stoletov a vorbit despre problemele învățămîntului superior din Uniunea Sovietică.

I. L. Andronikov, A. M. Room, E. K. Osipova și G. Z. Ioanisian, au vizitat Expoziția tezaurului artistic și istoric remis poporului romîn de guvernul Uniunii Sovietice.

★

Miercuri după amiază, profesorul V. N. Stoletov și-a continuat vizita începută marți la Institutul de cercetări agronomice.

Oaspetele și-a expus părerile în diferitele domenii ale științei de ameliorare a plantelor, îndeosebi în genetică. Apoi, a vizitat mai multe secțiuni științifice și laboratoare ale I.C.A.R.-ului.

(Agerpres).

— Noi muncim pentru același țel — a spus oaspetele. Și profesorii școlii bucureștene și cei ai școlii moscovite au același țel: educarea unor generații de oameni destoinici și pașnici. Copiii celor două școli cresc și învață sub ocrotirea dascălilor lor, pregătindu-se pentru munca creatoare și continuînd o prietenie ce nu se va stinge niciodată.

OLGA ILIEȘ

Piloții între ei

Ostaș, erou, cercetător științific: un om... Un om adevărat, un om sovietic. Îl cunosc de mult pe Alexei Maresiev, deși îl văd îndeaproape, acum pentru prima oară. Mă uit la el, apoi la sutele de elevi ai Academiei Militare din Capitală — în mare majoritate aviatori — care s-au adunat să stea de vorbă cu el. Și ei îl cunosc de multă vreme dar cu toate acestea gîlcești cît sînt de emoționați în aceste clipe.

— Despre ce aș putea să vă vorbesc? Vreți să știți desigur dacă așa au stat lucrurile cum le-a descris scriitorul? Exact așa. Și-i lucrul cel mai normal pe care l-ar fi făcut în locul meu orice om, orice ostaș sovietic...

Piloții vor însă să afle mai multe amănunte. Faptul că discută cu unul „dintr-ai lor", cu un pilot, a făcut să dispară orice urmă de stînjenire. Zîmbind prietenește, presărînd ici-colo cîte o glumă, Maresiev răspunde pe rînd întrebărilor: Copilul acela care m-au salvat sînt oameni maturi, unul e colhoznic, altul e zidar, altul lucrător într-o întreprindere... Învăț pentru că îmi dau seama că nu mă pot rezuma la ceea ce învățasem pînă în 1939... N-am renunțat definitiv la zbor, deși am întrerupt cîțiva ani.

Timpul neiertător a trecut aducînd clipa despărțirii de oaspetele drag. Un pilot tînăr îi întinde lui Maresiev brevetul de zbor: — un autograf... Înțeleg că această semnătură are puterea unui simbol, că în inima pilotului vibrează o dorință neexprimată de a se strădui necontenit să-i semene prin fapte. Alți zeci și zeci fac același lucru. Apoi un alt ofițer îi înmînează lui Maresiev un buchet de flori și o carte al cărei titlu îl citesc în pripă: „Traian Vuia". Un alt simbol al prieteniei veșnice dintre popoarele noastre, al prieteniei dintre piloții romîni și sovietici care împreună vor lupta pentru a ocroti bunul cel mai de preț al omenirii, pacea.

I. CIMPEANU

La Institutul de artă teatrală și cinematografică

Miercuri dimineața, regizorul de filme sovietic A. M. Room, artist emerit al R.S.F.S.R., a avut o întîlnire la Institutul de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale" cu Asea Moraru, decanul Facultății de cinematografie, cadre didactice și studenți ai facultății.

În cursul dimineții de miercuri, G. Z. Ioanisian, șeful secției pentru țările din Europa răsăriteană din Asociația unională pentru legăturile culturale cu străinătatea V.O.K.S., a vizitat Casa Prieteniei Romîno-Sovietice, unde a avut o întîlnire de lucru cu colectivul Casei Prieteniei. (Agerpres)

Prietenie între două școli

Profesiunea unui om o afli văzîndu-l în mediul care-i este familiar. Mecanicul printre mașini, scriitorul în fața unui volum, dascălul între copii își trădează îndeletnicirea fără să spună un cuvînt. Dacă n-aș fi știut că Ekaterina Kuzminicina Osipova este profesoară, aș fi aflat în clipa cînd, înconjurată de elevii școlii „I. L. Caragiale", i-am privit fața și mișcările.

În clipa cînd copiii au salutat pe oaspetele școlii lor și ea a răspuns aducîndu-le urările copiilor moscoviți, în limba înaltă și voinică am văzut dascălul. Și copiii au recunoscut-o. Ekaterina Kuzminicina Osipova le-a povestit multe despre copiii școlii 243 din Moscova. Le-a împărtășit dorința acestora de a lega o prietenie strînsă cu copiii bucureșteni. În numele lor ea le-a adus daruri — insigne și cărți.

Nu mai puțin emoționantă a fost întîlnirea prețuitului oaspete cu profesorii școlii. În jurul unei mese lungi s-a închegat o îndelungată discuție privind probleme pedagogice.

Vizitele membrilor delegației de vechi militanți ai P. C. U. S.

La fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej"

Continuînd-și vizitele în Capitală, membrii delegației de vechi militanți ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice condusă de P. G. Moskatov, președintele Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S., au fost miercuri dimineața oaspeții colectivului fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej".

Din inima unor prieteni

Grivița Roșie. De aici a izbucnit strigătul de alarmă al poporului nostru împotriva fascismului, împotriva războiului antisovietic. Aci au crescut, educați de partid, comuniști, aprigi luptători pentru cauza clasei muncitoare, pentru libertate și pîine. Aci a răsunat sirena ucenicului Vasile Roaită.

În acțiunile comuniștilor care, înfruntînd moartea, au luptat în timpul grevei de la 1933, în mintea fiecăruia dintre comuniștii ceferiști, a existat sămînța învățăturii izvorîte din exemplul vieții și luptei comuniștilor ruși.

Mulți dintre cei care au lucrat în 1933 la Atelierele Grivița C.F.R. nu mai sînt acolo. În halele mari lucrează astăzi alți muncitori, alți ucenici. Și iată că, în mijlocul lor, au poposit astăzi, oameni asemenea, sau tovarăși alături de eroii romanelor despre Revoluție.

Vechii militanți ai P.C.U.S. au venit ieri în mijlocul ceferiștilor. Și așa cum, cu 23 de ani în urmă, exemplul comuniștilor sovietici le-a fost ceferiștilor călăuză în luptă, întîlnirea aceasta le-a fost un nou prilej de învățăminte pentru anii pe care îi străbatem. Din după amiaza aceasta petrecută cu bătrînii luptători bolșevici, a învățat multe Vasile Georgescu, directorul „Griviței Roșii", și printre altele că funcția de director al unei întreprinderi atît de importante cere studii superioare.

— Un director de uzină trebuie să fie om de cultură — a spus tovarășul Moskatov. Nu ajung numai cunoștințele practice căpătate în anii de muncă la mașină.

Au învățat, din cuvintele comuniștilor sovietici tinerii adunați acolo, maiștrii mai bătrîni, și chiar inginerii, că niciodată nu e de ajuns cît știm, pentru că în fiecare zi se cer mai multe cunoștințe, pentru că învățînd, în fiecare zi, putem da mai mult patriei socialiste.

Membrii delegației de vechi militanți ai P.C.U.S. au discutat la „Grivița Roșie" despre mecanizare, despre tinerele cadre, despre școlarizarea lor, despre învățătură și iar despre învățătură. Au stat de vorbă, ca vechi prieteni, așa cum stăm cînd ne reîntîlnim în pragul maturității, cu un vechi dascăl din copilărie. Lui putem să-i povestim și victoriile noastre — pentru că ne-a condus mîna la învățatul buchilor, lui putem să-i destăinuim greșelile și greutățile noastre — pentru că a cunoscut și înțelege visele ce ne luminau frunțile.

Vechiul militant al P.C.U.S., P. G. Moskatov și-a cerut, către sfîrșitul vizitei scuze: avea impresia că a ținut o lecție. Nu, n-a fost o lecție. „O lecție — spunea unul din cei prezenți — sînt învățături cilite ca dintr-o carte. Cele ce ni le-ați spus au fost cuvinte înțelepte ieșite din inima unor prieteni".

EVA MOLHO

Actori și muzicieni străini ce ne vor vizita în curînd

Oficiul de Spectacole și Turnee Artistice (OSTA) a început tratative cu oficii de impresariat și agenții artistice din țările de democrație populară ca și din Anglia, Argentina, Australia, Belgia, Franța, R.F. Germană, Italia, Japonia, S.U.A. în vederea organizării de spectacole și turnee artistice reciproce.

Pentru stagiunea în curs, OSTA duce tratative pentru organizarea unor concerte cu concursul pianistului Gerhardt Puchelt și al cîntăreței de operă Erna Bürger din R.F. Germană, precum și al sopranei Elisabeth Rose de la Opera din Leipzig. Din Franța va sosi renumita pianistă Monique de la Bruchollerie, din S.U.A. unul din cei mai mari violonceliști de peste ocean Georg Neikrüg, iar din Australia dirijorul Bernard Heinze.

Publicul din țara noastră va putea asculta de asemenea concertele unor renumite orchestre de muzică ușoară. Din R. Cehoslovacă va sosi orchestra condusă de Karel Vlacha, compusă din 17 orchestranți și 5 soliști vocali. Poate fi anunțată de pe acum apropiata sosire în țară a orchestrei de dans a Radiodifuziunii germane precum și a unei renumite formații de ghitariști din Argentina.

Tot în această stagiune este prevăzută și sosirea marilor cîntăreți francezi de muzică ușoară Yves Montand și Charles Trenet care vor da în București un ciclu de concerte.

La începutul săptămînii viitoare vor avea loc în București spectacolele Studioului de stat de balet „Toi Sin Hi" din R.P.D. Coreeană.

În a doua jumătate a lunii octombrie baritonul Sandor Sved de la Opera din Budapesta va fi oaspetele Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. pe scena căruia va cînta, alături de artiștii romîni în operele „Tosca" și „Rigoletto". El va cînta de asemenea la Operele Romînă și Maghiară din Cluj, precum și la Opera din Timișoara.

(Agerpres)

Impresiile oaspeților mexicani despre vizita lor în țara noastră

Miercuri la amiază, oaspeții mexicani dr. Enrique Sade Quiroga, președintele Comitetului de luptă pentru pace din regiunea Laguna (Mexic) și pictorul Oscar Frias, membru în Consiliul național al păcii din Mexic care vizitează țara noastră în cadrul „Vacanțelor păcii", au făcut o vizită la Comitetul național pentru apărarea păcii din R.P.R.

Oaspeții mexicani au împărtășit celor prezenți impresiile lor din vizita făcută în țara noastră. „Ne-au impresionat foarte mult — a spus Oscar Frias — progresele dv. în domeniul industrializării. Ceea ce ne-a interesat îndeosebi, dat fiind că și Mexicul este o țară petroliferă, este faptul că dv. în cîțiva ani, ați reușit să fabricați utilaj petrolifer greu. În această macerie există la noi încă greutăți".

Dr. E. Quiroga a spus între altele: „Am fost profund impresionat de ceea ce s-a realizat în țara dv. pentru om. În hoteluri și vile elegante, în care altădată nu pătrundea decît un număr restrîns de oameni, astăzi își petrec concediul de odihnă oameni simpli, muncitori, funcționari. Peste tot am văzut vitrine cu cărți, biblioteci, case de cultură și ne-a impresionat numărul mare al cititorilor. În tot cursul vizitei am cunoscut dragostea fierbinte pentru pace a poporului dv.

Seară de cultură mexicană

La Casa Ziariștilor a avut loc miercuri o seară de cultură mexicană. Cu acest prilej, pictorul Oscar Frias a vorbit despre rolul progresist al graficii mexicane, iar dr. Enrique Sade Quiroga a înfățișat unele aspecte ale asistenței medicale în Mexic.

(Agerpres).

INFORMAȚII

Miercuri au sosit în Capitală dirijorul și pianistul Carlo Zecchi și violoncelistul Enrico Mainardi.

Artiștii italieni vor da recitale: la 15 octombrie la Cluj, iar în 16 și 20 octombrie la București. La 18 octombrie, Carlo Zecchi va apare la pupitrul Orchestrei simfonice Radio.

★

Vineri dimineața sosește în Capitală baletul Studioului de Stat „Toi Sin Hi" din R.P.D. Coreeană.

★

Miercuri la amiază a sosit la Iași orchestra Filarmonicii de Stat din Belgrad.

Seara, la Teatrul Național a avut loc un concert simfonic extraordinar, dirijat de Kresimir Baranovici.

★

A apărut nr. 5 din „PRESA NOASTRĂ", revistă lunară a Uniunii Ziariștilor din R.P.R. În cuprins: „Scînteia" de *Sorin Toma*; Răspunderea criticii teatrale de *E. Atanasiu*; Din munca noastră cu corespondenții voluntari de *N. Holban*; Departamentul de Stat american aplică „cortina de fier" în presă de *W. Burchet*; De la presa de informație la presa de opinii de *N. Deleanu*; În vizită la ziariștii iugoslavi de *C. Sîrbu*; Despre munca secretariatului de redacție de *Al. Talex*; Unele probleme din munca corectorilor de *S. Săveanu*; De ce mă căuta Drumaru? de *St. Tita*; Discuții: Pentru îmbunătățirea aspectului grafic al ziarelor — *Nall Cobor, Racz Miclos, Al. Raicu*; Presa locală și unele probleme ale construcției de stat de *D. Tărnăceanu*; Conferința de presă cu delegația de ziariști din R.P.R. care a vizitat Uniunea Sovietică; Ziarele chineze și reforma scrierii chineze de *Chang Chi-Ching*; Profesia de ziarist în Siria de *Abdulrahman Abukos*; Presa din Brazilia de *Joao Antonio Mesple*.

SPORT

Întîlnirea internațională de pentatlon R.P.R.-U.R.S.S.

Ultima probă a întîlnirii internaționale de pentatlon dintre reprezentativele R.P.R. și U.R.S.S. a fost cea de cros, disputată ieri după amiază pe distanța de 4.000 m.

Primul s-a clasat sportivul sovietic Tarasov, acumulînd 940 puncte. Reprezentantul țării noastre Victor Teodorescu a ocupat locul II, realizînd 895 puncte, iar pe locul III s-a clasat I. Deriughin (U.R.S.S.) cu 823 puncte. În această probă reprezentativa U.R.S.S. a realizat 2.514 puncte, iar echipa țării noastre 2.373 puncte.

După 5 zile de concurs, primul loc în clasamentul general individual a fost ocupat de reprezentantul Uniunii Sovietice Tarasov cu 4.584 puncte, urmat de coechipierii săi Novikov (4.580 puncte) și Deriughin (4566 puncte). Primul dintre pentatloniștii romîni s-a clasat D. Țintea, care a ocupat locul IV cu 4.060 puncte.

Rezultatul final pe echipe: U.R.S.S. — R.P.R. 13,581—11.341,5.

Primul joc Dinamo București-T.D.N.A.-Sofia

În cursul zilei de ieri au fost definitivate datele de disputare ale celor două ediții ale întîlnirii de fotbal Dinamo București—T.D.N.A. Sofia, din cadrul „Cupei campionilor europeni".

Astfel, s-a stabilit ca primul joc să se desfășoare în București la data de 21 octombrie, iar cea de a doua partidă la Sofia, la 18 noiembrie.

PE SCURT

● La sfîrșitul acestei săptămîni, în zilele de 13 și 14 octombrie, la poligonul Tunari se organizează a treia ediție a Cupei orașelor la tir. Participă trăgători de categoria a doua și juniori din următoarele zece orașe: Arad, București, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Petroșani, Orașul Stalin, Ploești și Timișoara.

● În campionatul categoriei A de fotbal duminică este programat în Capitală un singur meci: Progresul București—Dinamo Orașul Stalin care se va desfășura, cu începere de la ora 15,30, pe stadionul „23 August".

● În cadrul campionatului categoriei A de fotbal sînt programate astăzi trei partide: Arad: Flamura Roșie U.T.A.—C.C.A.; Orașul Stalin: Dinamo—Dinamo București; Petroșani: Energia Minerul—Locomotiva București.

Hipism

În probele de calificare desfășurate ieri pe Hipodromul Băneasa-Trap, s-au obținut următoarele rezultate:

I. Trepădus (Vasile Gh.) Lupa Pamili.
II. Hamefal (Ciobanu Gh.), Carale, Destin.
III. Miloc (Dobrescu D.) Bubara, Mia II.
IV. Iernut (Niculae Gh.) Romanița, Lozinca.
V. Felah (Niculae Gh.), Erou III, Ciob.
VI. Snoava (Toderaș I.), Prunișor, Sinistru.
VII. Amica (Niculae Gh.), Vinga, Roșia.

TEATRUL NAȚIONAL I. L. CARAGIALE
SALA COMEDIA

PREMIERĂ

„STEAUA FĂRĂ NUME"

Comedie în trei acte de Mihail Sebastian

În distribuție: COSTACHE ANTONIU, artist al poporului, laureat al Premiului de Stat, RADU BELIGAN, AL. GIUGARU, MARCEL ANGHELESCU, GRIGORE VASILIU BIRLIC, artiști emeriți, laureați ai Premiului de Stat, AL. GHIBERICON, CONSTANTIN BARBULESCU, MIHAI BERECHET, OVID TEODORESCU, ION ILIESCU, M. FOTINO, DEM. RADULESCU, MARIETTA DECULESCU, SILVIA DUMITRESCU-TIMICA, EUGENIA POPOVICI, COCA ANDRONESCU.

Regia: SICA ALEXANDRESCU *maestru emerit al artei, laureat al Premiului de Stat.* Decoruri: ST. NORRIS.

ȘTIAȚI CĂ...

...pentru concursul Pronosport nr. 41 (etapa din 14 octombrie 1956) este reportată de la concursul nr. 40 suma de

86.651 LEI?

Știați de asemenea că în programul concursului Pronosport nr. 41 sînt cuprinse meciurile de fotbal dintre

Austria — R. P. Ungară și R. P. Bulgaria—R. D. Germană?

Pe lîngă aceste două importante întîlniri internaționale mai sînt programate în același concurs și

5 MECIURI DE CAT. A și 5 MECIURI DE CAT. B.

Deci, nu uitați să vă depuneți din timp buletinele dumneavoastră pentru concursul.

„PRONOSPORT" nr. 41

Pentru a cunoaște din timp programele transmise pe stațiile de radio, abonați-vă la publicația „Programul de Radio" asigurîndu-vă în acest fel primirea lui la domiciliu imediat după apariție.

Prețul unui abonament este de 6,50 lei pe 3 luni, 13 lei pe 6 luni și 25 lei pe un an.

Abonamentele se pot face prin difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții, difuzorii de presă de la sate, factorii poștali, precum și la ghișeele poștale.

Reînnoiți-vă abonamentele la ziarele și revistele sovietice pe anul 1957.

Abonamentele se primesc de către aparatul difuzării presei, difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții, factorii și oficiile poștale.

A apărut nr. 5 al revistei

TEATRUL

Organ al Ministerului Culturii și Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

Cu următorul cuprins:

GEORGE VRACA: Actorul și arta sa.
CAMIL PETRESCU: Între teatru și cinematograf.
TUDOR ARGHEZI: Bilete de papagal: A citi — citire.
A. M. SPERBER: Bertolt Brecht și teatrul.
FLORIN TORNEA: „Horia", prizonierul mitului.
B. N. LIVANOV: Amintiri, gînduri, proiecte.
RENEE GEORGE SILVIU: Elemente de expresie în teatrul de păpuși.
I. M. SADOVEANU: Note despre începuturile regiei romînești.
CITIND CLASICII:
B. P. HAȘDEU: Mișcarea literelor în Eși.
PUNCTE DE VEDERE:
TONI GHEORGHIU: Regie și scenografie.
CONST. SÎRBU: Spectacole în decor natural.
— Se Man Ir: Un teatru tînăr cu o tradiție străveche.
— Leon Epp: În luptă pentru spectatori.
HORIA DELEANU: Fata refugiu.
Cronica spectacolelor, Însemnări, Meridiane, Știri teatrale din străinătate, Cărți-revista, Calendar.

112 pagini *Prețul lei 5*

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Dezbaterile din Consiliul de Securitate în problema Canalului de Suez

K. Popovici a cerut în numele Iugoslaviei respectarea drepturilor suverane ale Egiptului

NEW YORK 10 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din dimineața zilei de 9 octombrie, discuția generală în problema Suezului s-a încheiat cu cuvîntările rostite de K. Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe al Iugoslaviei, și Dulles, secretar de stat al S.U.A.

La începutul cuvîntării sale, K. POPOVICI a subliniat dreptul inalienabil al Egiptului ca stat suveran de a naționaliza compania Canalului de Suez. „Pe cît știu, a spus el, drepturile suverane ale Egiptului asupra Canalului de Suez nu au fost contestate nici odată în principiu. Mai mult decît atît, acest drept a fost confirmat în repetate rînduri prin diferite acorduri care reglementează căile maritime".

Reprezentantul Iugoslaviei a arătat totala netemeinicie a afirmațiilor că naționalizînd compania Canalului de Suez Egiptul și-ar fi încălcat obligațiile internaționale. În ciuda piedicilor care i-au fost puse, a spus Popovici, guvernul egiptean a asigurat cu succes libertatea navigației pe canal.

Guvernul Iugoslaviei s-a pronunțat și se pronunță pentru rezolvarea problemei Suezului în spiritul Cartei O.N.U. respectîndu-se drepturile și interesele suverane ale Egiptului și asigurîndu-se libera folosire a acestei importante căi maritime. Pornind de la aceasta, guvernul Iugoslaviei sprijină propunerea Indiei prezentată încă la prima conferință de la Londra.

Referindu-se la proiectul de rezoluție al Angliei și Franței, secretarul de stat pentru Afacerile Externe al Iugoslaviei a spus că „după părerea noastră el nu poate servi drept bază pentru un acord. După cum ni se pare, acest proiect ignorează faptul că propunerile pe care le conține sînt inacceptabile pentru cea mai interesată parte — Egiptul. Mai mult, în rezoluție există tendința de a aborda în mod unilateral această problemă, care poate fi rezolvată numai prin tratative pe bază de egalitate și apropiere a punctelor de vedere, ceea ce este și țelul Consiliului de Securitate. Așa dar, împărtășim speranța exprimată aici de reprezentantul Iranului că vom putea ajunge la rezultate care să excludă necesitatea votării proiectului de rezoluție anglo-francez".

Reprezentantul iugoslav a sprijinit propunerea lui D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., să se creeze un comitet special pentru tratative. „Considerăm, a spus el, că acest comitet trebuie alcătuit în așa fel încît să fie asigurată obiectivitatea și eficacitatea lui maximă. Printre sarcinile sale cele mai importante trebuie să fie studierea propunerilor prezentate la 9 octombrie de Favzi, ministrul Afacerilor Externe al Egiptului".

Dulles sprijină rezoluția anglo-franceză

La discuția generală ultimul a luat cuvîntul J. F. Dulles. Cuvîntarea lui Dulles a arătat că el consideră rezolvarea pașnică a problemei Suezului posibilă și „justă" numai în cazul cînd Egiptul va fi de acord cu stabilirea unui control internațional asupra Canalului de Suez.

Dulles a încercat să justifice poziția Angliei și Franței pe care a prezentat-o drept exemplu de „abordare pașnică", invocînd faptul că principalele state care folosesc canalul au convocat conferința de la Londra, au trimis „misiunea Menzies" la Cairo și au prezentat planul creării „Asociației beneficiarilor Canalului de Suez". Dulles a afirmat că toate acestea sînt „acțiuni pașnice", deși se știe că ele au fost întreprinse cu scopul de a impune Egiptului condiții ultimative și de a restabili vechile rînduieli în zona Canalului de Suez. Dulles a vorbit despre convenția de la Constantinopol din 1888, încercînd să găsească în această o dovadă a dreptului de control al statelor care folosesc canalul deși nu există nimic asemănător în aceasta convenție.

Secretarul de stat al S.U.A. a afirmat că nu ar fi just să se lase Canalul de Suez în mîinile Egiptului deoarece aceasta ar știrbi interesele statelor care folosesc canalul. El a spus de asemenea că principiile justeții sînt întruchipate în „propunerile celor 18" al căror autor, după cum se știe, este însuși Dulles. Aceste propuneri prevăd printre altele „sancțiuni eficiente" al căror țintă este îndreptat împotriva Egiptului.

Dulles a declarat apoi că el condiționează rezolvarea pașnică a problemei Suezului de consimțămîntul Egiptului de a accepta condițiile pe care principalele state care folosesc canalul le vor considera „juste".

Secretarul de stat al S.U.A. Dulles și-a exprimat nemulțumirea față de acel pasaj al cuvîntării ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., D. T. Șepilov, în care s-a vorbit despre rolul nedemn al monopolurilor americane în problema Canalului de Suez și în general în Orientul Apropiat. El s-a pronunțat împotriva propunerii ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. ca comitetul să fie alcătuit în așa fel încît să nu poată prevala dinainte vreun punct de vedere.

În încheiere Dulles a declarat încă odată că după părerea sa principiul este să se creeze un sistem care să excludă posibilitatea „folosirii" canalului de o singură țară „drept armă a politicii sale naționale". Un asemenea sistem cum a reieșit clar în timpul discuțiilor, este considerat de S.U.A., Anglia și Franța sistemul „controlului internațional" asupra Canalului de Suez.

Dulles a repetat încă o dată că va vota pentru proiectul de rezoluție anglo-francez, deși o serie de membri ai Consiliului de Securitate au subliniat că examinarea și cu atît mai mult votarea acestui proiect de rezoluție nu poate decît să împiedice tratativele cu privire la reglementarea pașnică a problemei Suezului.

★

NEW YORK 10 (Agerpres) — La 9 octombrie, după ședința secretă a Consiliului de Securitate în problema Suezului s-a comunicat că următoarea ședință a Consiliului — de asemenea secretă — va avea loc la 11 octombrie ora 15,30 (ora New Yorkului, 21,30 ora Bucureștiului).

Egiptul dispune de suficienți piloți

Autoritățile egiptene declară că numărul piloților pe Canalul de Suez este suficient. Această rezultă dintr-o știre a agenției „United Press" în care se spune că uniunea personalului maritim din Malaya a primit un răspuns negativ la oferta de trimitere eventuală a unor piloți pentru Canalul de Suez. Egiptul mulțumește pentru această ofertă într-o scrisoare în care se subliniază, «Am trecut de criza provocată de lipsa de piloți».

După cum relatează agenția France Presse, navigația prin Canalul de Suez se desfășoară în condițiuni absolut normale. La 9 octombrie prin canal au trecut în total 45 de vase: 21 grupate în două convoaie venind dinspre sud și 24 alcătuind un singur convoi venind dinspre nord.

Intrevederi în problema Suezului

NEW YORK 10 (Agerpres). — La 9 octombrie D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a primit pe d-l Krishna Menon, ministru de stat indian, cu care a avut o lungă convorbire.

★

NEW YORK 10 (Agerpres). — În dimineața zilei de 10 octombrie a avut loc o întrevedere între Selwin Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii și Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franței în problema Suezului.

În comunicatul dat publicității după întrevedere se afirmă „acordul total" al celor doi miniștri de externe în „analiza situației" survenite în chestiunea Suezului. Pineau a oferit în cursul aceleeași zile un dineu ministrilor de afaceri externe ai Angliei și S.U.A. cu prilejul căruia au continuat discuțiile.

Ciu En-lai despre relațiile chino-japoneze

PEKIN 10 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: Siodzo Murata, președintele Asociației japoneze pentru promovarea comerțului internațional și Eiji Sjukutani, au oferit la Pekin o recepție cu prilejul deschiderii expoziției de mărfuri japoneze în capitala R.P. Chineze. Ciu En-lai, premierul Consiliului de stat al R.P. Chineze, care a participat la recepție, a stat de vorbă cu membrii delegațiilor japoneze care se află în China precum și cu ziariști japonezi. În cursul convorbirilor el s-a referit la relațiile japono-chineze.

La întrebarea unui corespondent japonez dacă va fi posibilă reluarea relațiilor diplomatice între China și Japonia, Ciu En-lai a răspuns că relațiile diplomatice dintre cele două țări trebuie să fie în cele din urmă reluate și că China și Japonia trebuie să întreprindă acțiuni prealabile în această direcție. În prezent, a spus el, în această privință greutățile provin din partea Japoniei și nu din partea Chinei. Subliniind că China a sperat întotdeauna în restabilirea cît mai grabnică a relațiilor diplomatice cu Japonia, Ciu En-lai a declarat că partea chineză este însă gata să aștepte, ținînd seama de greutățile de care se izbește în această problemă partea japoneză. Ciu En-lai și-a exprimat speranța că Japonia și China își vor întări relațiile pe baza unei colaborări prietenești.

I. B.-Tito a primit delegația P.C. Italian

BELGRAD 10 (Agerpres). — După cum anunță agenția Taniug, la 10 octombrie Iosip Broz-Tito, secretar general al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, a primit delegația Partidului Comunist Italian, condusă de Luigi Longo, secretar general adjunct. La convorbirea care a avut loc cu acest prilej au participat de asemenea Alexandr Rankovici și Svetozar Vukmanovici, membri ai Comitetului Executiv al C.C. al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia și Vida Tomșici, membru al C.C.

Scurte știri externe

TU-104 INTRODUS PE NOI LINII AERIENE

MOSCOVA. — TASS: În prezent au loc ultimele pregătiri pentru zborul pe linia aeriană internațională Moscova-Praga-Moscova. La 12 octombrie, orele 11,35 avionul Tu-104 va decola de pe aerodromul Vnukovo și va ajunge în capitala Republicii Cehoslovace la ora 14,25. În curînd direcția generală a Flotei aeriene de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Societatea Aeriană Franceză „Air France" vor organiza comunicația pe linia Paris-Praga-Moscova-Pekin. Avioanele franceze vor zbura pe linia Paris-Praga, iar avioanele sovietice Tu-104 vor zbura de la Praga pînă la Moscova și Pekin. Distanța de 8220 km. de la Praga pînă la Pekin va fi parcursă în 11 ore de zbor, respectiv aproape de trei ori mai repede decît cu avioanele Il-12.

ORCHESTRA FILARMONICĂ DE STAT „GEORGE ENESCU" LA VARȘOVIA

VARȘOVIA — P.A.P.: Recent a sosit la Varșovia, pentru a-și da concursul în cadrul primului Festival Internațional de muzică contemporană, orchestra filarmonică de stat „George Enescu" din București. Orchestra va fi dirijată de George Georgescu, artist al poporului din R.P.R.

Au sosit de asemenea la Varșovia și compozitorii Paul Constantinescu și Leon Klepper.

SUCCESUL BALERINILOR SOVIETICI LA LONDRA

LONDRA — TASS: În seara zilei de 8 octombrie colectivul de balet al Teatrului Mare Academic de stat al U.R.S.S. a prezentat la Londra al doilea spectacol — baletul „Lacul lebedelor" de Ceaikovski. Rolurile principale au fost interpretate de tînăra baletistă Nina Timofeeva și Nicolai Fadeecev.

În seara zilei de 9 octombrie trupa de balet a Teatrului Mare din Moscova a prezentat pe scena Teatrului regal de operă „Covent Garden" spectacolul de balet „Fîntîna din Baccisarai" de B. Asafiev. Ca și la spectacolele anterioare, sala teatrului era arhipline și publicul a salutat cu căldură pe artiști.

SCUMPIREA VIEȚII ÎN FRANȚA

PARIS — Agerpres: În rubricile lor economice, ziarele franceze comentează scumpirea continuă a costului vieții în Franța. Ziarul „Le Monde" remarcă astfel că „de trei luni încoace, prețurile produselor de larg consum care constituie principalele cheltuieli în bugetul familiilor franceze sînt în continuă creștere". Ziarul citează date concrete ilustrînd creșterea prețurilor în special la produsele alimentare — arătînd că la legume, la carne, la lapte aceste prețuri au crescut în interval de cîteva săptămîni cu 5 pînă la 30%. O ultimă știre publicată de „Le Monde" arată de altfel că începînd de săptămîna aceasta laptele s-a scumpit cu 2 franci la litru.

DE PATRU LUNI...

HAGA. — Agerpres: Criza de guvern din Olanda continuă de aproape 4 luni. În acest răstimp 5 oameni politici au încercat să formeze noul guvern printre care Drees, reprezentant de seamă al Partidului Muncii, Romme, conducătorul fracțiunii parlamentare a partidului populist catolic și alții. La 9 octombrie Drees a fost însărcinat pentru a doua oară să formeze guvernul.

Tratativele dintre reprezentanții R.D.G. și R.F.G. ai partidului liber-democrat

BERLIN 10 (Agerpres). Ziarul „Der Morgen", organul central al partidului liber-democrat, a publicat la 9 octombrie un articol de fond consacrat tratativelor dintre reprezentanții din R.D.G. și R.F.G. ai partidului liber-democrat. Stabilirea unor relații oficiale între conducerile partidului liber-democrat din R.D.G. și R.F.G., se arată în articol, este un eveniment de o mare însemnătate, care va avea, fără îndoială, un larg ecou și pe scară internațională. **Pentru prima oară de la sfîndarea Germaniei reprezentanții a două partide politice din cele două state germane s-au așezat în jurul aceleeași mese spre a discuta posibilitățile pentru realizarea unei înțelegeri reciproce între germani. Prin aceasta ei au arătat că, în ciuda serioasele divergențe care există între cele două state germane și chiar între aceste două partide, în interesul întregii Germanii, dacă există bunăvoință sînt posibile tratative.**

În interesul germanilor, continuă ziarul, este de dorit ca acest exemplu **ai celor două partide** să fie urmat și de alte forțe politice din Republica Federală.

Colonialiștii englezi înfometează populația din capitala Ciprului

NICOSIA 10 (Agerpres). — După cum relatează telegramele de presă, noile măsuri restrictive luate de autoritățile militare de ocupație britanice în orașul Nicosia în ce privește circulația, măsuri care sînt în vigoare de peste zece zile, au dus la înfometarea populației. În oraș domnește o atmosferă de asediu. De la introducerea restricțiilor asupra circulației, mașinile poliției britanice prevăzute cu difuzoare circulă pe străzi anunțînd că „cei care vor îndrăzni să lasă din casă vor fi împușcați fără somație".

Potrivit relatărilor telegramelor de presă, autoritățile militare britanice nu permit populației să iasă din locuințe mai mult de 1-2 ore pe zi pentru a-și cumpăra alimentele necesare hranei. Populația locală aproape că nu se poate aproviziona cu pîinea necesară. **„Cînd s-au introdus aceste măsuri — arată ziarul belgian „Drapeau Rouge" — cantitatea de pîine care mai rămăsese în oraș s-a terminat în cîteva minute. Unele persoane au apucat să la niște miez de pîine, altele o jumătate de pîine iar altele s-au întors acasă cu mîna goală. Femeile înfometate, fericite de a fi găsit o coajă de pîine, o devorau întorcîndu-se acasă. Polițiștii și soldații cu baioneta la armă interzic populației să meargă în piața municipală unde se află depozitele de carne și pîine. Comercianții neavînd decît o oră sau două pentru aprovizionare nu pot face față cererilor tuturor clienților și de aceea se petrec adevărate scene de nebunie.**

Uzinele sînt închise și nu mai apare nici un ziar. În fiecare zi situația devine mai precară și mulți ciprioți care nu mai pot merge la lucru, nu mai sînt în stare să-și cumpere hrană".

Președintele Eisenhower combate acuzațiile candidatului democrat

WASHINGTON 10 (Agerpres). — Marți seara, președintele Eisenhower a rostit la Pittsburg cel de al patrulea mare discurs radiotelevizat din cadrul campaniei electorale. Agențiile de presă occidentale subliniază că președintele a ales această „capitală americană a oțelului" pentru unul din marile sale discursuri, avînd în vedere că statul Pennsilvanya este unul din statele în care democrații se bucură de mare sprijin. Președintele S.U.A. s-a adresat în special muncitorilor. El și-a consacrat discursul combaterii acuzațiilor aduse cu cîteva zile în urmă administrației republicane de candidatul democrat Stevenson în fața aceluiași auditoriu.

Eisenhower a declarat că democrații „dau dovada celei mai grave irresponsabilități politice". El a respins afirmația lui Stevenson că administrația republicană este administrația „celor bogați pentru cei bogați".

Președintele Eisenhower a respins de asemenea acuzația că guvernul său este vinovat de inflație. El a declarat că în timp ce în ultimii patru ani costul vieții s-a ridicat cu 3 la sută, din 1945 pînă în 1952, adică sub administrație democrată, costul vieții crescuse cu 50 la sută. Președintele a combătut încăodată propunerile lui Stevenson de a se renunța la serviciul militar obligatoriu și de a se pune capăt experiențelor cu arme termonucleare.

Ședința Consiliului de Miniștri francez

PARIS 10 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că în dimineața zilei de 10 octombrie a avut loc o ședință a Consiliului de Miniștri francez. Albert Gazier, ministrul ad-interim al Afacerilor Externe, a făcut o expunere în care s-a referit îndeosebi la organizarea „Asociației țărilor care folosesc Canalul de Suez", la lucrările Consiliului de Securitate precum și la tratativele diplomatice care se desfășoară în momentul de față la New York.

Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri și Alain Savary, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe, au vorbit despre problemele din Africa de nord, iar Max Lejeune, secretar de stat la ministerul Apărării Naționale, a înfățișat aspectul militar al acestor probleme. Fiind întrebat despre măsurile pe care guvernul intenționează să le aplice „spre a evita incidentele de la frontierele Algeriei" un purtător de cuvînt al guvernului a declarat că „guvernul nu va rămîne inactiv".

În aceeași ordine de idei el a mai confirmat că în cadrul ședinței „nu s-a pus problema de a se retrage trupele franceze nici din Maroc și nici din Tunisia".

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● *La Belgrad a sosit la invitația Comitetului Tineretului Popular iugoslav o delegație a C.C. al U.T.C.L. Delegația este condusă de V. Semicearnii, secretar al C.C. al U.T.C.L. (TASS).*

● **În luna noiembrie va avea loc la Moscova o conferință unională, în cadrul căreia va fi elaborat planul cincinal pentru studierea condițiilor de viață pe planete și în primul rînd pe Marte și Venus. (Agerpres).**

● *În decurs de un an au sosit din R.P.G. în R.D.G. prin centrul de la Gutenfuerst pentru primirea persoanelor strămutate peste 2000 de persoane. La centrul de la Schoenebeck s-au prezentat în primele nouă luni ale acestui an 5.200 de persoane sosite din Germania occidentală. (Agerpres).*

● **La 10 octombrie a plecat spre R. P. Polonă o delegație parlamentară a R.P.F. Iugoslavia în frunte cu Petar Stambolici, președintele Scupștinei populare a Serbiei (Taniug).**

● *La Belgrad a sosit la invitația Federației Sindicatelor din Iugoslavia o delegație a celei mai mari organizații sindicale din Japonia. (Taniug).*

● **Într-o mină din Walsall Wood (Staffordshire — Anglia) a avut loc prăbușirea unei galerii. Patru mineri și-au găsit moartea cu prilejul acestei catastrofe, iar un al cincilea se găsește încă îngropat în galerie. (Agerpres).**

● *Departamentele comerțului și muncii din S.U.A. au dat marți publicității un raport comun în care se arată că în momentul de față în S.U.A. există 2.000.000 de șomeri. În același raport, se spune că numărul persoanelor angajate în producție, a scăzut în luna septembrie cu 700.000 față de punctul maxim atins în luna august. (Agerpres).*

● **Potrivit datelor furnizate de Institutul central de statistică, populația Italiei se ridica la sfîrșitul lunii iulie a.c. la 48.214.000 de locuitori; aceasta reprezintă o creștere a populației cu 212.000 de locuitori față de acum un an. (ANSA).**

● *Ministerul Ocrotirii Sănătății și Prevederilor Sociale al Japoniei a publicat date cu privire la numărul sinuciderilor înregistrate în Japonia în 1955, cînd s-au sinucis 22.138 de oameni, cu 1,4 la sută mai mult decît în 1954. Numărul sinuciderilor din Japonia este cel mai mare din lume. (Agerpres).*

SPECTACOLE

TEATRE: *Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.* 19,30: Fîntîna din Baccisarai; *Național „I. L. Caragiale"* (sala Comedia) 19,30: Matei Millo; *Național „I. L. Caragiale"* (sala Studio) 19,30: Platon Crecet; *Armatei* (sala din calea 13 septembrie) 19,30: Cei trei mușchetari; *Armatei* (sala Magheru) 19,30: Despot Vodă; *Tineretului* 19,30: Cadavrul viu; *Municipiului C.F.R. (Giulești)* 19,30: Volpone; *Teatrul „C. Nottara"* 19,30: Nora; *Operetă* 19,30: Liliacul; *Ansamblul de Estradă al R.P.R.* (sala din calea Victoriei nr. 174) 20,00: O seară la estradă; *Țăndărică* (sala Orfeu) 20,00: 2—0 pentru noi; *Țăndărică* (sala din strada Academiei) 16,00: Povestea porcului; *Teatrul de varietăți* 20,30: Sofia — București; *Ansamblul Ioanelini* (sala Dalles) 20,30: Sacul cu surprize.

CINEMATOGRAFE: *Patria, București, Înfrățirea între popoare, Gh. Doja, Libertății:* Alacerea Probor, completare: Fetița mincinoasă; *Magheru, Elena Pavel:* Mexicanul; *Republica* (Cinemascop) Tosca, completare: 20 de minute sub apa mării; *Filimon Sîrbu, Lumina, Al. Popov, V. Roaită, Miorița, Donca Simo:* Soarta tobosarului, completare: Învățătoarea; *V. Alecsandri, Moșilor, Volga, N. Bălcescu:* Urme pe zăpadă; *I. C. Frimu, Al. Sahia, 1 Mai:* Dosarul 306; *Maxim Gorki:* Anul 1905; *Timpuri Noi:* Pe șantierele de construcții ale Moscovei. „Expoziția „Noua tehnică în construcții" de la Moscova, Răzoiul cel urît; *Cultural:* Evadații; *Central:* Arîberg Express și București, oraș înflorit; *Victoria, Olga Bancic:* Mama; *Doina:* Ian Huss; *Tineretului:* Othello; *Grivița:* Matrozul Cîjik; *Unirea:* Slăr fără voie; *C. David:* Umbre în port; *Arta:* Poemul pedagogic; *T. Vladimirescu:* Spectacol de varietăți; *Munca:* Maxim Mincioună; *23 August:* Fata mexicană; *Ilie Pintilie:* Accidentul; *Popular:* Micul lustragiu;

Timpul probabil

Institutul Meteorologic Central anunță pentru zilele de 12, 13 și 14 octombrie a.c. următorul timp probabil:

În București: Vremea rămîne rece cu cer noros la început. Vor cădea averse de ploaie, apoi cerul devine variabil. Vînt potrivit. Temperatura în ușoară scădere.

În țară: Vremea rămîne rece cu cer noros la începutul intervalului numai în partea de sud-est a țării unde vor cădea ploi sub formă de averse, pe cînd în nord-vest cerul va fi puțin noros. Vîntul va sufla potrivit din sectorul nord-est. Temperatura în ușoară scădere. Minimele vor oscila între minus 4 grade și 8 grade, iar maximele între 8 și 18 grade. În munți va continua să ningă. Dimineața brumă și îngheț local în nord-vest.

Femeia-panteră și principiile ordinei monarhice

Din poza banală suridă privitorului un bărbat tînăr, mare și bleg, și o foarte blondă, cam țipătoare, frumusețe-standard de gen hollywoodian. Dacă vezi fotografia printre alte cîteva, nu-ți atrage atenția. Și totuși, în anumite cercuri cum se spune, apariția ei prin ziare și reviste a avut efectul trăznetului din cer senin, poza a devenit corp delict și obiect de studiu, a stîrnit polemici și invective pe care unii le-au numit chiar „un scandal internațional". Tînărul mare și bleg este fostul rege Mihai, călătorind în S.U.A., iar alături de el se află... „femeia-panteră", Rhonda Fleming, în ținuta funcțiunii sale: un costum ca de baie din blana felinului pe care îl întruchipează și o umplă capă de catifea neagră, lungă pînă-n pămînt, dar care nu-l acoperă ci îi valorifică farmecele.

În timp ce poza era difuzată și alimenta rubricile de cancanuri ale ziarelor, dumneata, cititorule, te bălăceai senin în valurile mării sau băteai fluierînd cărările munților; ori, venit din concediu, îți reluai, bronzat, și bine dispus, îndeletnicirile zilnice de om al muncii; ori, pregătindu-te abia să pleci, șovăiai încă între înălțimile carpatice și întinderile marine. Ba și acum, cînd ai aflat, ridici din umeri: Ei și?! Un vulgar scandal de familie, făcut și mai vulgar de intervenția a tot felul de rude — ascendente, colaterale și prin alianță — care vociferează în numele onoarei lor de familiști și a blazonului gravat pe lingura cu care mănîncă. Un vulgar scandal de familie, asemănător cu zecile care s-au petrecut în defuncta curte regală din Romînia: încheiate îndeobște cu păruieli și schimburi de palme pe simandicoase chipuri dinastice, ele alcătuiau pentru anecdotica vremii un izvor mereu reînoit. Acum, odrasla descăunată a căzut în tipila femeii-panteră. Ei și?!

Pentru noi e într-adevăr „ei și?" — că avem alte treburi, și însemnate și mai mărunte, de la gospodărirea țării la gospodărirea treburilor personale ale fiecăruia — care toate ne dau și de furcă și bucurii cît să umpli zece vieți de om, nu una. Dar să fim drepți, nu sîntem numai noi pe lume! Ia să ne gîndim puțin, cu înțelegerea cuvenită, la sentimentele firești ale familiilor în care multe veacuri meseria de domnitor s-a transmis din generație în generație! Odinioară pînă și pentru fiii de-al doilea sau de-al treilea sau chiar pentru colaterali se mai găsea cîte un tronușel rentabil la un capăt de Europă. Acum, nu numai că numărul tronurilor s-a împuținat considerabil, dar se mai găsesc și naiș răvoiți care să facă meseria de riz! Cînd în castelul de la Sigmaringen au năvălit gazetarii în goană după amănunte picante, bolțile solemne s-au cutremurat. Armurile strămoșilor și-au încruntat cu asprime streașina vizierelor, iar în austere portrete de familie doamnele planturoase sau uscățive au roșit aflînd — din glumele nerușinate pe care le schimbau între ei intrușii, din întrebările lipsite de tact pe care le puneau șefului familiei — isprava cea mai recentă a unuia din descendenții lor. Iar șeful familiei a declarat sec că de multă vreme Casa de Hohenzollern-Sigmaringen nu-i mai consideră pe acesta membru al său.

Altor ziariști le-a fost mai aproape Florența. Dar au avut mai puțin noroc decît colegii lor din Germania. Palatul florentin pe care mama încriminatului l-a socotit destul de somptuos ca să poată sluji drept cadru și alinare amărăciunilor ei de două ori ex-regale, s-a dovedit mai ermetic decît castelul întărit de la Sigmaringen. Ziariștii n-au putut aborda decît pe un domn care compensează cu somptuozitatea titlului de „sambelan al Curții" banalitatea numelui de Ionescu — și de la care n-au aflat nimic demn de atenție. Noroc de unele „cercuri politice informate" unde li s-a povestit că locatara ferecatului „palazzo" ar fi desfășurat în zilele acelea o vie activitate epistolară: fiului nedemn i-ar fi adresat mustrări severe (amenințîndu-l între altele cu măsuri judiciare), iar norei, ca o soacră oarecare fără nume cu particulă și cărți de vizită cu coroană, reproșat că nu și-a ținut în frîu bărbatul în frîu.

Alți ziariști s-au adresat Casei de Bourbon-Parma, veche și aristocratică stirpe din care coboară nora astfel mustrătuită. Au fost informați că se convocase deja consiliul superior al familiei pentru a examina și arbitra cazul. Care este considerat grav, deși, vorba ziariștilor respectivi, „Casa de Bourbon-Parma este modernă și lipsită de orice prejudecăți".

Și asta n-a fost tot. Mai multe curți regale și cercurile din preajma lor s-au alarmat. S-au întreprins cercetări pentru ca să se dovedească de nu cumva poza cu bucluc e opera diabolică a comuniștilor, poate chiar — licărire de nădejde! — un foto-montaj. Ancheta a stabilit însă, vai! că este vorba de o fotografie originală, emanînd de la importanta agenție americană Associated Press (care o difuzase unui număr de publicații care însumează vreo 38.000.000 exemplare tiraj). Așa încît o curte regală europeană s-a pomenit că i se cere socoteală pentru faptul că a invitat de cîteva ori în ultimii ani pe încriminat la niște vînători; o alta s-a grăbit să contramandeze ca „inoportună" invitația pe care i-o adresase pentru sfîrșitul acestui an; o a treia și-a pus întrebarea dacă e cazul să continue să-i plătească pensia de circa 3.000 lire sterline pe care i-o acordase ca un fel de indemnizație de șomaj.

Ziarele care au consacrat „cazului" spațiu mult și titluri explosive, au comis însă cu același prilej o nedreptate strigătoare la cer. Pentru unii mumă, pentru alții clamă. Toată atenția pentru complicatele relații de familie, pentru subtilele alcătuiri protocolare și pentru mai prozaicele socoteli bănești pe care furtuna le-a zdruncinat în rîndul caselor domnitoare și foste domnitoare ale Europei — și o interpretă în post și rugăciuni, în meditațiune, în așteptarea revelațiunilor divine", se lasă atras de „întruchipările satanice și materialiste oferite de studiourile americane"). Ziarul conchide că Mihai nu poate fi rege al Romîniei (cugetare cu atît mai înțeleaptă cu cît de multișor Romînia, prin voia poporului ei, nu mai e regat) și nimicitorul editorial culminează cu strigătul de luptă: „Înapoi la femeia-panteră! Jos laba de pe Tricolor!". (În treacăt fie spus, editorialistul, furat de valul mîniei sale elocutoare și al elocinței, scapă cîteva mărturisiri semnificative despre starea emigrației romînești — și nu e vorba aci de consecințe ale incriminatei escapade regale: de vreo două ori e vorba de „un exil în agonie", Vișoianu e acuzat că și-a asumat misiunea de „a compromite însăși ideea liberării" și că episodul cu fotografia nu e decît ultima etapă, „prăbușirea principiului de liberare romînească în scandal și în ridicol", etc.).

Singurii practici par a se fi dovediți în toată această poveste niște oameni de afaceri americani care se îndeletnicesc cu chestiuni de publicitate. „Curierul" afirma că „o mare marcă de pastă de dinți și o fabrică de conserve studiază un program de televiziune pentru lansarea produselor lor sub egida fostului suveran romîn și a tuturor sale partenere" și că „de asemenea, un produs insecticid vrea să facă apel la acest tandem publicitar: în acest sketch gen american, Mihai va alunga cu o pompă puricii din blana femeii-pantere".

O fi fost știrea adevărată, o fi fost inventată de nevoile polemice ale „Curierului"? Verosimilă e, în orice caz. Și la urma urmei, formula ar putea constitui o soluție avantajoasă și pentru eroii aventurii fotografice — care de cînd a părăsit meseria strămoșilor săi, nu izbutește să-și găsească minimul de calități necesar pentru a practica oricare alta.

Fotografia cu femeia-panteră a dat poate peste cap așa cum se spune principiile ordinei monarhice, dar poate că a deschis perspective de carieră unui tînăr de bună familie actualmente fără întrebuințare socială.

FLORICA SELMARU

Redacția, Piața Scînteii Tel. 7.60.10, Administrația și Publicitatea 7.60.10—7.60.20 interior 1400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".